

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ NO PERMANENT DE SALUT** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 1833-2002

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2003

Núm. 2

Presidència
de l'Hble. Sr. Josep Simó Gornés i Hachero

Sessió celebrada dia 25 de setembre del 2003

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

COMPAREIXENÇA, sol·licitada pel Govern de les Illes Balears, de l'Hble. Sra. Conseller de Salut i Consum, per tal d'informar sobre les línies bàsiques de l'acció de govern de la seva conselleria.

6

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, començam la sessió d'avui, i en primer lloc els demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. PROHENS I VICENS:

Andreu Prohens en lloc de Carolina Torres.

EL SR. PRESIDENT:

No hi ha més substitucions?

LA SRA. SALOM I SOLER:

Ecolti, no és una substitució. Perquè té la grip Patricia Abascal no assistirà, o sigui que no se substitueix.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, almanco perquè quedi constància al *Diari de Sessions*. Passam, doncs...

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sí, Sr. President. Miquel Jerez substitueix Josep Mayans.

EL SR. PRESIDENT:

N'hi ha més?

Compareixença, sol·licitada pel Govern de les Illes Balears, de l'Hble.Sra. Conseller de Salut i Consum, per tal d'informar sobre les línies bàsiques de l'acció de govern de la seva conselleria.

Passam, idò, a l'únic punt de l'ordre del dia, que consisteix en la compareixença de l'Hble. Consellera de Salut i Consum, sol·licitada per l'Hble. Vicepresidenta i Consellera de Relacions Institucionals mitjançant l'escrit RGE núm. 1402/03, per tal d'informar sobre les línies bàsiques de l'acció del Govern.

La Sra. Consellera ve acompanyada dels següents alts càrrecs: cap de gabinet, Javier Alarcón; director general de Planificació i Finançació, Josep Corcoll; director general de Salut Pública i Participació, Antoni Pallicer; director general d'Ib-salut, Sergio Beltran; directora general de Consum, Manuela Meseguer; directora general de Farmàcia, Francesca Gili; gerent de GESMA, Rafael Romero; i director general d'Avaluació i Acreditació, Jaume Orfila.

Donam la paraula, per tant, a la consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, abans de tot vull agrair al president d'aquesta comissió no permanent de Salut i a tots els seus integrant l'oportunitat que tenc de comparèixer davant aquesta comissió per tal d'exposar

el meu programa de govern, el programa de govern que durà endavant la Conselleria de Salut i Consum d'aquest govern. Vull agrair també la presència dels alts càrrec que m'acompanyen i dir, abans de tot, que el motiu principal d'haver demanat aquesta compareixença no és altre que el compromís que va adquirir aquest nou govern de guiar-se per un tarannà dialogant, obert i, sobretot, de transparència en la gestió, que jo crec que es podria traduir en una vertadera vocació de servei cap a tots els ciutadans balears.

Dit això, i ja dins la matèria objecte d'aquesta compareixença, voldria començar, com no podria ser d'altra manera, remarcant el gran repte sanitari, i dic repte sanitari amb majúscules, que tenim al davant, i no només el Govern de les Illes Balears, sinó que jo crec que és un repte sanitari que tenim tots per davant, els grups polítics avui aquí presents, els professionals, la societat civil i tots perquè, en gran mesura, de la implicació de tots i del coneixement del fet que tots tenim aquest gran repte sanitari, depèn l'èxit d'aquesta empresa, una empresa que consisteix, ni més ni manco, en dur endavant la gestió de les plenes competències sanitàries amb orientació clara i fonamental cap al ciutadà i cap al professional, i en la construcció d'un nou model sanitari propi i digne dels nostres ciutadans.

Per això, i no per altres raons, des del Govern i per primera vegada s'està intentant articular un gran pacte per la sanitat, sobre el qual dilluns ja varem tenir un primerencontre amb tots els grups polítics i que jo, amb el permís de tots els assistents, perquè hi ha presents tots els portaveus de sanitat dels distints grups polítics, m'atreviria a qualificar de molt positiu. I he de dir que precisament va ser molt enriquidor gràcies, sobretot, a l'actitud constructiva de tots els grups polítics avui presents, als quals vull agrair públicament la seva bona disposició.

Estic convençuda que no fa massa falta que m'estengui en l'explicació del nou context competencial després que, des del Ministeri de Sanitat i Consum, s'hagi fet realitat la descentralització de les funcions sanitàries a les comunitats autònomes. Crec que és una situació ben coneguda per tots els presents i també ben rebuda, perquè suposa una passa més en l'adquisició d'autonomia, però també suposa acostar la sanitat a tots els ciutadans. Jo crec que aquesta és la més important: apropar la sanitat als nostres ciutadans, que és el que feim traslladant les decisions des del ministeri cap a les comunitats autònomes. És a dir, ja no ens podem queixar que Madrid no ens escolta o no ens dóna el que demanam, sinó que ara mateix som plenament responsables de pràcticament totes les decisions sanitàries i totes les circumstàncies sanitàries de les Illes.

Però sí crec que per saber cap a on anam i per poder explicar quins són els objectius d'aquest govern és important saber d'on venim. Si volem mirar cap al futur, i abans d'entrar en les diverses línies d'actuació de govern que hem duit i que hem de dur a terme durant aquesta legislatura, hauríem de fer una mica de repàs al que ha estat el punt de partida d'aquest nou repte i l'evolució durant aquest any i mig de la gestió de les competències per la nostra comunitat i, conseqüentment, la situació amb la qual ens hem trobat just arribar a la conselleria,

i tot això des d'una perspectiva únicament i exclusivament constructiva, com la que ens ha guiat des de l'inici d'aquesta legislatura.

Durant aquests darrers mesos hem fet un esforç per afrontar totes les qüestions de manera exclusivament positiva, mirant cap al futur, sense mirar cap enrere, i ara més que mai ho farem perquè som conscients de la necessitat de parlar en positiu als nostres ciutadans. En aquests moments tenim, com deia, un gran repte de futur i una responsabilitat de govern des de la qual poder fer complir el que nosaltres considerem adient per preservar i per millorar la salut dels nostres ciutadans.

Començant, doncs, pel punt de partida, simplement voldria fer un apunt sobre el que nosaltres considerem que han estat les transferències de sanitat. A part de l'acostament de la sanitat cap als nostres ciutadans i la consecució d'un grau d'autonomia, és important fixar-nos en una de les qüestions més fonamentals de les transferències, i és la finançació sanitària. Hi vull entrar no per mirar cap enrere, sinó perquè un dels objectius principals que té aquesta conselleria és precisament garantir la suficiència financera del sistema sanitari de les Illes Balears, i per això necessàriament hem de conèixer i hem de parlar dels seus orígens. El finançament sanitari del qual varen venir acompanyades les transferències al nostre parer va ser adequat. De fet, des del Partit Popular, sempre havíem manifestat que consideràvem que era una bona finançació i, de fet, l'anterior equip de govern també va manifestar que les transferències eren moderadament satisfactòries perquè, de fet, aquell traspàs de prop de 102.000 milions de pessetes suposava un increment de prop de 17.000 milions de pessetes més respecte al que havia gastat l'Insalud el darrer any de gestió a la nostra comunitat, que eren aproximadament 85.000 milions de pessetes. Amb aquest important increment nosaltres consideràvem que es podia fer front tant a la despesa circulant com a les inversions que ja estaven programades des de l'antic Insalud a les nostres illes.

No és la meua intenció, ni molt manco, recuperar la polèmica una altra vegada, però sí fer balanç a un any i mig vista del que aquesta finançació ha suposat per a la nostra comunitat autònoma, i en aquest sentit continuo pensant que la finançació, amb un increment tan important i malgrat que sempre hem de pensar que podem demanar més, no era dolenta. El problema és que just arribats a la conselleria ens hem trobat una desviació pressupostària de prop de 140 milions d'euros, que encara hem de determinar segons el resultat de l'auditoria que hem realitzat a la nostra conselleria. S'han gastat 140 milions d'euros per damunt del pressupost que aquest parlament va aprovar el mes de desembre passat, i és un problema principalment perquè el procés de negociació està tancat, és a dir, és un procés de negociació ja tancat i això vol dir que hem de ser responsables de les decisions preses des del principi sense tenir el recurs, com deia al començament, d'anar a demanar a Madrid el que potser no hem sabut administrar.

Evidentment estam treballant per aconseguir noves línies de finançació, externes i també del ministeri, però aquest punt necessàriament ha de passar per complir una sèrie de requisits descrits al nou model de finançació autonòmica, consensuats

per totes les forces polítiques en el Consell de Política Fiscal de l'Estat, i que en aquests moments estam avaluant.

Però la conclusió d'aquesta xifra de prop de 140 milions d'euros per damunt del pressupost i les anteriors consideracions no ens han de dur a confusió. Quan parlem de l'important dèficit pressupostari que ens hem trobat, i al parer d'aquesta conselleria, no és que la finançació sanitària hauria d'haver estat de 140 milions d'euros més, i ho he de dir perquè necessàriament, malgrat vulgui tenir una actitud constructiva, i continuo tenint una actitud constructiva, també hem de saber la responsabilitat de cadascun fons on arriba, i al meu parer va existir, per una part, una manca de planificació a l'arribada de les competències i, per l'altra, el que és més important, una manca de conscienciació del fet que qualsevol moviment, qualsevol decisió en sanitat, per petita que sigui, pot suposar un increment important de doblers. I al revés, qualsevol relaxament en la gestió sanitària també ens pot suposar un important increment de diners. Per exemple, estic parlant de la política duita a terme en matèria de recursos humans, o de la despesa farmacèutica; aquesta darrera també, si ens relaxam, ens creix com ens ha crescut a la nostra comunitat autònoma.

Per això precisament crec que hauríem d'aprendre de la nostra experiència, i en aquest sentit dic que vull parlar de manera constructiva i, com deïem dilluns amb tots els grups parlamentaris, fer un esforç des del Govern però també des de tots els grups implicats en el sector sanitari per dur endavant una sèrie d'actuacions molt importants. La primera de totes seria afrontar amb responsabilitat una adequada planificació i utilització de tots els recursos sanitaris disponibles a les nostres illes. També racionalitzar al màxim la despesa sanitària actual. També crear, com deia, noves línies de finançament que ens permetin fer front als compromisos que ja estan contrets i als projectes que necessàriament s'han de desenvolupar en el futur per millorar la salut i l'assistència sanitària dels nostres ciutadans. I finalment, qüestió que és molt important, no prendre decisions polítiques condicionades per circumstàncies conjunturals que hi pugui haver en un moment determinat, sempre que això pugui comprometre la suficiència financera del sistema sanitari.

Dit això, i reafirmant la voluntat d'aquesta conselleria de treballar activament en la consecució del primer gran objectiu de legislatura, que és garantir la suficiència financera del sistema, també voldria afegir una sèrie de grans objectius o de grans línies d'actuació, i en aquest sentit he de dir que a vegades, precisament per la complexitat de gestió de les competències transferides, és fàcil que s'oblidi també un tema molt important que correspon a una de les funcions més importants que té la Conselleria de Salut, i és la responsabilitat de promocionar la salut dels nostres ciutadans amb una adequada prevenció sanitària i una educació sanitària també adequada. Per tant no hem d'oblidar, i en aquest sentit aquesta conselleria hi treballar decididament, que hem d'articular totes les nostres actuacions sota una concepció integral de la salut que contempli no tan sols l'assistència, sinó també la promoció de la salut, l'educació sanitària i la prevenció de la malaltia, aspectes de gran transcendència perquè suposen una inversió

de futur que evitarà posteriors actuacions en assistència sanitària i en rehabilitació.

Dins aquest marc general de garantia al dret de la salut que tots tenim, apostam des d'aquesta conselleria de Salut per l'impuls decidit de polítiques actives de prevenció i d'educació, tant pel que fa referència a salut pública com a la seguretat ambiental o alimentària. Així, doncs, volem revisar el pla de salut que vàrem trobar fet de l'anterior legislatura, i desenvolupar aquells punts que considerem adients com a eina per aconseguir una millora notable i notòria de la salut dels ciutadans. En aquesta línia ens hem trobat altres plans, com el Pla de sida o el Pla de tabaquisme, i d'altres que seran també estudiats amb cura.

Elaborarem una llei de drogues que reculli aspectes que fins ara no es contemplaven. Per a nosaltres és especialment important dirigir els esforços cap a col·lectius més desprotegits o més vulnerables, com són el dels joves, i en aquest sentit la prevenció en el consum de drogues destaca com a un dels principals objectius que s'han d'afrontar sense dilacions. També, i en aquest mateix tema, impulsam la creació del consorci o fundació -encara no tenim decidida la forma jurídica de drogues, és a dir, hem d'aprofitar tots els recursos disponibles en matèria de drogodependències. En aquests moments duplicam a vegades esforços, tant l'Ajuntament de Palma o altres ajuntaments, com el consell insular, com el Govern de les Illes Balears, i el primer que hem de fer és racionalitzar, com deia al començament, la despesa sanitària i una de les vies és aquesta, evitar duplicar esforços i coordinar-nos totes les institucions amb una finalitat tan important com és el tema de les drogodependència.

Però això no vol dir, encara que parlem de joves, que ens oblidem d'altres col·lectius, ja que és la població general la destinatària de les actuacions que es faran des de la Direcció General de Salut Pública, que compta des de fa anys amb programes específics com pot ser la detecció precoç de la sordesa, la detecció del càncer de mama, la promoció de la lactància materna o la campanya de vacunació, entre d'altres, que enguany precisament respecte a la grip hem intensificat aplicant una recomanació de l'Organització Mundial de la Salut i del ministeri, que recomanava a tots els estats que féssim un pla d'actuació conjunt per tal d'evitar una possible pandèmia, i en aquest sentit hem incrementat el nombre de vacunes i estam articulant una campanya per augmentar la prevenció.

D'altres programes que volem posar en funcionament perquè també els considerem molt adients en aquest sentit, i realment serà una direcció, la de Salut Pública, molt productiva perquè -repetesc- estam convençuts que una política de prevenció és importantíssima per millorar la qualitat de vida de tots els ciutadans, serien la promoció dels hàbits saludables de vida, la prevenció d'anorèxia i bulímia en les adolescents, la prevenció de les dolences d'esquena, en els nins sobretot, i especial atenció a la prevenció de la salut de les dones. Aplicarem també el pla de cardiopatia isquèmica, que està en període d'elaboració en el consell interterritorial, pel que fa referència a tots aquells aspectes de prevenció. I finalment posarem en marxa l'Agència autonòmica de seguretat

alimentària; està constituïda l'Agència estatal i nosaltres hem d'establir la correlativa a la nostra comunitat per tal de protegir la seguretat alimentària de tots els nostres ciutadans. En definitiva, totes aquelles actuacions que puguin millorar la qualitat de vida dels ciutadans per evitar-los arribar a necessitar l'assistència sanitària.

Però dit això, i com que malauradament sempre seran necessaris els recursos assistencials, també és important conèixer quines seran les línies d'actuació en aquesta conselleria, i en aquest sentit el model d'atenció sanitària que volem impulsar des d'aquest govern es fonamenta en aconseguir la millor ordenació i planificació dels recursos sanitaris de les nostres illes de manera que el ciutadà i el professional puguin gaudir d'una assistència de la millor qualitat, salvaguardant sempre els principis de finançament públic i la universalitat del sistema, i sota els criteris d'eficàcia, eficiència i excel·lència de la qualitat. Aquest model passa per la separació de funcions de planificació, compra i provisió per tal de garantir l'eficiència del sistema, i per l'establiment d'una nova llei d'ordenació sanitària de les Illes Balears que pugui desenvolupar l'actual llei de salut, que actualment ens ha deixat qualche buit legislatiu, i que al mateix temps també pugui ampliar les seves previsions quant a professionals i altres qüestions que considerem adients i que, de fet, ja vàrem presentar a través de les esmenes a l'anterior legislatura.

Dins aquest model l'eix importantíssim és, sense dubte, el ciutadà, i totes les nostres actuacions aniran dirigides a ell, com per exemple la creació del defensor de l'usuari, que impulsarem de manera decidida i en no massa temps; la garantia d'un temps màxim de demora a les llistes d'espera; la targeta sanitària única a tot l'Estat espanyol perquè els nostres ciutadans puguin rebre assistència a tot l'Estat espanyol; l'ampliació del catàleg de prestació amb la inclusió del que és un compromís amb la ciutadania, que són les pròtesis dentals per a gent gran, per als nostres majors, i d'altres que es podrien determinar més endavant.

Entre d'altres, una peça fonamental de les nostres actuacions, una línia fonamental d'actuació serà elaborar, com estudiam en aquests moments, un pla d'humanització de la sanitat pública. Creim que fa falta millorar el tracte humà de les persones que estan dins el circuit de la sanitat pública. Crec que contribueix a millorar la qualitat del sistema, que és l'objectiu, la finalitat darrera que tenim des d'aquest govern.

No podem oblidar tampoc, quan parlem d'atenció sanitària, la distinció que hem de fer entre recursos deguts i aquells que estan destinats a cobrir les necessitats sociosanitàries. L'espai sociosanitari a la nostra comunitat encara està pràcticament per descobrir i per desenvolupar. Hem de fer una adequada planificació de tots els recursos perquè cada usuari pugui rebre la millor atenció que serà la més adequada a les seves necessitats, i en aquest sentit hem d'assenyalar que des de la Conselleria de Salut es va impulsar, i des del Govern també, la constitució de la Comissió Delegada del Govern en Assumptes Sociosanitaris, en la qual tenim representació diverses conselleries d'aquest govern, per tal de coordinar i articular totes les nostres competències en matèria sociosanitària. Això

seria un exemple més d'aprofitament de recursos, com quan parlàvem abans del consorci o la fundació de drogues, que és posar tots els recursos evidentment coordinats i adequadament coordinats; idò en aquest sentit i en matèria sociosanitària ens volem coordinar totes les conselleries: Presidència, Obres Públiques, Educació, Treball i Salut, i en aquest sentit hem constituït i ja funciona la Comissió Delegada d'Assumptes Sociosanitaris. Ara estam en fase d'avaluació del Pla sociosanitari que ens hem trobat, que al nostre parer té una manca de concreció i de definició pràctica, i en la redacció i elaboració del mapa de recursos sociosanitaris i estudi de les necessitats amb projecció de futur d'aquests recursos.

I pel que fa, també dins aquesta matèria, a l'atenció a la salut mental, recuperarem el Pla de reforma de la salut mental de l'any 98 i, sobretot, el que és més important, el consens amb les associacions implicades, tant de professionals com d'usuaris o familiars, per tal de poder culminar una de les assignatures pendents de la nostra comunitat. Tendrem especial atenció, en aquest sentit, a l'atenció comunitària i a l'atenció a la salut mental infantil i juvenil.

Però dins aquesta planificació tampoc no podem ni volem oblidar-nos dels professionals, ja que són també la peça fonamental del sistema. Sense ells és difícil aconseguir la qualitat que cercam. El nostre desig és que els professionals col·laborin, s'impliquin i es puguin sentir corresponsables dels projectes, i per tot això han d'estar ben motivats. En aquest sentit és la nostra intenció fomentar i impulsar la formació continuada i tractar de resoldre aspectes que fins ara havien quedat una mica apartats, com són la carrera professional, l'estatut marc, l'exclusivitat o l'homologació salarial, a través d'un fòrum adient que podria ser la comissió de recursos humans, que estam plantejant en aquests moments des del Servei de Salut. Altres actuacions serien millorar les condicions de feina dels nostres treballadors, com per exemple l'estudi i, probablement, el projecte que es farà realitat de fer una escoleta a l'Hospital de Son Llätzer.

També donarem un impuls important a la investigació des de la Fundació Mateu Orfila de les Illes Balears, en coordinació amb l'Institut Universitari d'Investigació, l'IUNI, com a suport a la tasca dels nostres grans professionals però també a la recerca de possibles millores per a la salut dels nostres ciutadans.

Per altra banda desitjam -i aquesta serà una altra característica de la nostra gestió- que la participació caracteritzi la nostra legislatura. Per això aplicarem una política sanitària participativa amb el consens com a eix d'actuació. Impulsarem per primera vegada la creació del Consell Balear de Salut, que és l'òrgan de màxima participació a la nostra comunitat autònoma, que té representació tant d'administracions com els consells insulars, els ajuntaments, els sindicats, etc. És un òrgan plural, absolutament independent i que ens podrà assessorar i guiar en la definició de les polítiques sanitàries. A més a més és la nostra intenció mantenir una participació activa, també, perquè no podem oblidar la cohesió que hem de tenir amb el sistema nacional de salut, una política activa, com deia, en les definicions de les polítiques sanitàries del sistema

nacional de salut, i és la nostra pretensió aconseguir els millors recursos i les millors dotacions per a la nostra comunitat. En aquest sentit he de recordar que, tot just haver possessió del càrrec, vàrem anar el mes d'agost al ministeri el president d'aquesta comunitat i la consellera de Salut a veure la ministra de Sanitat per demanar-li que Balears fos declarada zona estratègica a nivell sanitari, que és ni més ni manco que intentar reconèixer la mateixa categoria que tenen les Illes Canàries en aquest moment a nivell estatal per a les Illes Balears. És una implicació tant del ministeri com de les altres comunitats autònomes en el reconeixement del fet insular i el suport que han de menester les illes precisament pel fet insular.

Com es pot suposar, tot això, tot el que dic en aquests moments, es farà amb la intenció única i exclusiva que redundi definitivament en la millora de les prestacions i de la qualitat assistencial, i tot això s'articularà a través del Servei de Salut de les Illes Balears, un servei de salut que està totalment integrat dins la conselleria i que s'encarregarà de l'execució de les polítiques i les línies estratègiques dissenyades des de la conselleria amb la seva col·laboració, a més a més de les tasques específiques que té encomanades, com són la prestació de l'assistència sanitària, tant primària com especialitzada, i la urgent.

I en aquest sentit he de dir que en la voluntat d'aquest govern hi ha en un lloc prioritari la voluntat d'apostar per un servei sanitari de qualitat, i per a la consecució d'aquest objectiu hem d'apostar decididament per una xarxa hospitalària i de centres de salut que cobreixin totes les necessitats assistencials de la població. No hem d'oblidar que la nostra missió és oferir un bon servei al ciutadà millorant, sempre que sigui necessari, les prestacions en tots els nivells d'atenció. Dins aquest marc un dels objectius més importants que té assignats l'ib-salut per als pròxims mesos és la millora i l'ampliació de la xarxa assistencial amb la creació dels nous centres assistencial. Avui tenim el primer exemple: la primera pedra de l'Hospital comarcal d'Inca, que és, diguem, el punt de partida d'aquesta voluntat que té la conselleria i el Servei de Salut d'obtenir tota una xarxa hospitalària i assistencial adequada per als nostres ciutadans. Hem de recordar aquí que ha estat el Partit Popular, precisament, el que ha invertit la tendència deficitària que des de fa anys tenia aquesta comunitat autònoma en aquest sentit, primer des de l'any 96, amb l'aposta forta de les inversions que va programar l'Insalud a les nostres illes, i ara també gràcies al nou model de finançament econòmic, que va permetre que les Illes obtenguessin molts més doblers dels que rebien, i faig referència a aquest increment de 17.000 milions de pessetes a què feia referència anteriorment.

L'ib-salut té per davant la proposta i l'execució d'un ambiciós pla d'infraestructures, que contempla de construcció de quatre nous hospitals, com són Inca, Maó, Son Dureta i Formentera, que precisament ja està licitat, múltiples reformes hospitalàries a Son Dureta, a Can Misses i a Manacor, i la construcció de nous centres de salut a la part forana, a Eivissa, a Menorca i a Palma; a Ciutat, per exemple, ja estan prevists set nous centres de salut.

Però a més a més l'Ib-salut no oblidarà altres objectius: la necessària i urgent modernització tecnològica de les instal·lacions sanitàries; la consolidació de models tecnològics i sistemes d'informació punters com el que tenim a l'Hospital de Son Llàtzer i que podrà ser exportat als altres centres hospitalaris que construirem, perquè precisament tenim l'avantatge que tots seran nous i podrem incorporar les noves tecnologies; també la reconversió definitiva dels hospitals del Complex Hospitalari de Mallorca en recursos sociosanitaris, i la recuperació dels quiròfans de l'Hospital General que ajudaran, entre d'altres funcions, a reduir les llistes d'espera.

És important ressaltar que treballarem perquè el usuari no tan sols rebin les prestacions sanitàries que els pertoqueu, sinó que ho facin en les millors condicions de qualitat. Per això els gestors hem de garantir un temps adequat d'espera quirúrgica, de consulta i de proves diagnòstiques, i en el cas que aquest temps se superi hem d'oferir al pacient la possibilitat d'escollir una alternativa, un centre o un servei alternatiu però finançat sempre des del Servei de Salut, és a dir, aconseguir un control de les llistes d'esperes amb la utilització de tots els recursos sanitaris disponibles a les nostres illes, públics i privats. Feim feina per establir un pla estratègic de llistes d'espera precisament per planificar tots aquests recursos i, de fet, ja hem avançat en la planificació de la reducció de demores, i un objectiu que ens hem imposat des de la conselleria és poder obtenir, a dia 31 de març del 2004 com a màxim, que cap usuari no estigui més de sis mesos esperant una intervenció quirúrgica. Per una altra banda hem creat ja la figura del coordinador de llistes d'espera a la conselleria, en el Servei de Salut, que serà l'encarregat de vetllar perquè aquestes llistes d'espera efectivament no suposin una disminució de qualitat en la prestació del servei.

Altres objectius, dit això, de l'ib-salut, són la millora del transport sanitari que, de fet, ja hem intentat i hem aconseguit millorar, i m'estic referint al transport sanitari urgent. En quinze dies vàrem ser capaços d'arribar a avaluar el transport sanitari urgent i d'afegir cinc ambulàncies, una a Campos, una a Andratx i tres a Palma, una que es desplaçarà a Can Picafort durant tot l'hivern, que permetran que el temps màxim de resposta sigui de 20 minuts per a tothom. Jo crec que això és una millora que els ciutadans ja estan començant a notar i que continuaran notant a mesura que puguem anar fent feina. També potenciarem nous serveis d'Atenció Primària i especialment dins l'Atenció Primària augmentant la seva resolució, aquells que fan referència a la dona i també a l'atenció pediàtrica urgent. Per suposat el Servei de Salut no perdrà de vista els professionals de la sanitat i la seva problemàtica laboral i professional i apostarà pel consens permanent i la participació en l'aplicació de les seves polítiques laborals, en coordinació amb la planificació efectuada des de la Direcció General de Planificació i Finançament.

I passant a una qüestió que està evidentment implicada, però que podríem diferenciar, estic parlant de la prestació farmacèutica, m'agradaria detenir-me una mica més perquè crec que és una de les assignatures pendents que tenim a la nostra comunitat i em sembla que no ha estat un punt prioritari en els darrers anys, si tenim en compte sobretot el creixement que ha

experiment en els darrers temps, la darrera xifra que teníem de creixement de la despesa sanitària a la nostra comunitat era del 14%, una xifra molt superior a altres comunitats autònomes. Per tant, no volem que aquest increment continuï amb un ascens sense final, per a aquest Govern l'augment d'aquesta despesa és una preocupació prou seria com per establir polítiques de contenció de la despesa específiques i altres que seran preses en coordinació a les polítiques nacionals que es duiguin a terme des del Ministeri de Sanitat. Per això la planificació i el control de la despesa farmacèutica, a més d'aconseguir un ús racional del medicament, és un dels objectius que hem marcat per a aquests anys. Aquests objectius es duran de manera coordinada des de la Direcció General de Farmàcia amb l'ib-salut. Volem desenvolupar plans específics que potenciïn l'ús racional de medicament, tan a nivell de l'usuari particular com a nivell dels centres sanitaris i els hospitals. Volem potenciar l'ús de genèrics i estendre un programa que s'està implantant de manera pilot a altres comunitats autònomes i seria el programa de les unidosis, que no tan sols ens farien reduir la despesa, sinó també faríem conscienciar un poquet més als ciutadans de la millor manera per prendre els medicaments. I volem crear també eines que ens ajudaran en aquesta missió. En aquest moments estam creant la comissió per a l'ús racional del medicament i ja tenim creat el Centre Balear d'Informació del Medicament per als Professionals.

Per finalitzar tampoc podem oblidar les importants funcions que du endavant la Direcció General d'Avaluació i Acreditació per tal d'assegurar la qualitat de tot el sistema sanitari públic i privat, amb diverses actuacions. Definir els sistemes d'avaluació de processos assistencials i les noves tecnologies, desenvolupar un model d'acreditació de procediments, serveis, centres i professionals sanitaris i promoure i coordinar la formació de qualitat del personal són les prioritats de la Direcció General d'Avaluació i Acreditació que no oblidarà el seu paper en la potenciació i l'impuls en la investigació en ciències de la salut a través de la Fundació Mateu Orfila. No obstant, altres objectius que no podem deixar de banda són els que té assignat aquest departament com a responsable últim en matèria de trasplantaments, en la promoció de donacions d'òrgans i teixits. I en aquest sentit vull fer especial menció a la donació de medul·la òssia, hem de fer una crida per augmentar els donants de la medul·la òssia perquè seria una manifestació més de solidaritat del nostre poble, que ja ho és molt, però hauríem de fer un esforç especial. I en aquest sentit estam estudiant la possibilitat que les persones a la mateixa vegada que facin la donació de sang facin, amb un procediment específic perquè a la mateixa vegada es puguin fer la prova d'histoincompatibilitat i de la mateixa manera entrar en el REDMO, Registre de Donants de Medul·la Òssia i fer-se així donants.

I per finalitzar no vull deixar Consum, evidentment, perquè evidentment aquesta conselleria és la Conselleria de Sanitat i Consum i curiosament Consum sempre es deixa per al final, com si fos molt menys important que la Sanitat i no és així, el que passa és que Consum, millor dit Sanitat és més gran que consum i a posta de vegades es comença per Sanitat. Però sí volem des de la Conselleria de Salut donar un impuls molt decidit a la protecció i a la promoció dels drets dels nostres

consumidors i usuaris. I en aquest sentit creim que és fonamental impulsar la resolució arbitral dels conflictes, per això hem potenciat i seguirem potenciant la Junta Arbitral de Consum, com a fórmula més adient de resoldre els conflictes entre els consumidors i els empresaris. També volem completar la xarxa d'oficines d'atenció als consumidors en aquells nuclis de població més importants, es va començar durant la passada legislatura a determinats nuclis com Manacor, Calvià, Marratxí. Nosaltres volem impulsar aquest proper any la de Lluçmajor i aquells municipis que no tinguin una població tan important volem implantar el programa de finestra única de consum, articulant convenis amb els diferents ajuntaments per tal que els consumidors i usuaris puguin articular les seves denúncies a través de registres municipals.

I ara sí per finalitzar, m'agradaria dins aquest gran projecte remarcar un compromís d'actuació del que de fet crec que l'oferiment del pacte per la sanitat i la meva compareixença són dues demostracions i és el tarannà que tendrem durant tota aquesta legislatura, serà una actitud constant de diàleg tendint en cada moment els ponts necessaris per tal de millorar entre tots la salut dels ciutadans de les nostres Illes, serà d'una absoluta transparència en tota la nostra gestió, que de fet ja hem manifestat el compromís de resposta àgil a totes les preguntes parlamentàries que ens formulin des dels diferents grups polítics, que per altra part no és més que el compliment de la meva obligació com a membre del Govern i també una gestió orientada de manera principal a la millora de la salut dels ciutadans i a la millora de la satisfacció dels professionals sanitaris. Agraïnt la seva atenció, molt especialment a l'equip de la conselleria que avui m'acompanya, sobretot per la illúsió i la dedicació que estan imprimint a cada una de les seves actuacions.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Procedeix ara a la suspensió de la sessió per un temps màxim de 45 minuts per tal que els grups parlamentaris puguin preparar la formulació de preguntes o observacions, per la qual cosa es demana als portaveus si volen una suspensió de la sessió o si podem continuar.

LA SRA. SALOM I SOLER:

No, per la nostra part, per part del Grup Socialista demanaria només 10 minuts.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Es suspèn la sessió per 10 minuts.

EL SR. PRESIDENT:

Per tal de formular preguntes o observacions tot seguit procedeix a la intervenció dels grups parlamentaris. Per part del Grup Parlamentari Mixt intervé la diputada Sra. Dolça Mulet per un temps de 10 minuts.

LA SRA. MULET I DEZCALLAR:

Gràcies, Sr. President. En nom del Grup d'Unió Mallorca vull agrair a la consellera la seva compareixença i que amb tot el seu equip ens ha fet avui aquí l'exposició. Dir-li que ha estat un encert molt important aquest gran pacte, o aquest pacte sanitari que vol fer i en el qual tots els grups polítics podem aportar tot allò que vengui durant aquesta legislatura perquè al final allò que tothom vol, cada un dins el seu grup polític, és la qualitat de la salut dels nostres ciutadans, per això tendrem temps durant les properes compareixences d'anar fent aportacions dins la seva conselleria.

Simplement des del Grup d'Unió Mallorca li vull desitjar molts d'èxits a vostè i al seu equip per a aquesta nova etapa que emprenen. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds intervé el diputat Sr. Miquel Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc donar la benvinguda a la consellera i al seu equip en aquesta comissió i esperar, com a tots els consellers que compareixen, que tinguin molt d'èxit en la seva gestió perquè això redundaria en benefici del conjunt dels nostres ciutadans.

La compareixença de la consellera, com és bastant inevitable en aquestes primeres compareixences, ha estat bàsicament un catàleg de bones intencions i per tant, davant un catàleg de bones intencions no hi pot haver moltes discrepàncies ni grans debats, després el temps, la gestió i les obres concretes que es vagin fent des de la conselleria ja direm si estan d'acord amb l'orientació que duen endavant, si creim que les accions són encertades o no. En aquest moment agrair-li l'oferiment que fa de tarannà dialogant, obert i de transparència, això ho ha dit dues vegades com a mínim, esperem que sigui així al llarg de tota la legislatura, que no només siguin bones intencions sinó que es compleixin. Dir-li que per la nostra part tractarem de fer una oposició també amb un tarannà dialogant i de cercar solucions per a la nostra sanitat i per als nostres ciutadans, la qual cosa no vol dir que quan hi hagi discrepàncies importants no sigui també una oposició rotunda. En qualsevol cas, ja dic, agraïm aquesta condició que s'ofereix i que en tot cas crec que millora allò que va ser l'actuació com a oposició a la passada legislatura que jo crec que va ser bastant dura i sense oferir massa solucions o massa propostes alternatives. En tot cas s'anuncia un canvi a millor que voldríem es consolidés.

Ha citat una qüestió i que li dona una gran importància que és el pacte i diu, per primera vegada un pacte per a la sanitat. Des del nostre grup ja li vàrem dir que estam oberts que es facin les propostes que es considera convenient per part de la conselleria i veure si hi ha uns grans trets que facin referència a la sanitat pública que no es condicionessin i poguéssim estar-hi tots d'acord. Jo en tot cas davant aquesta importància que és dona a la primera vegada el pacte per a la sanitat, jo voldria

fer-li notar una cosa. El pacte per a la sanitat, afortunadament, en el nostre país dins Europa occidental, dins la Unió Europea, jo crec que ja hi ha un gran pacte per a la sanitat que és la universalització del sistema sanitari que és una qüestió que no a totes les bandes del món tenen, ni tan sols a països que estan molt desenvolupats com per exemple, ara que el nostre President és per allà i lloa aquest sistema, són els Estats Units. Jo crec que aquest pacte sanitari (...), però aquest sistema sanitari europeu és el que s'ha de defensar i aquesta universalització jo crec que ha sorgit més de les forces progressistes que no de les forces polítiques conservadores. En qualsevol cas la nostra disponibilitat a avançar i creim que en aquests moments a qui correspon fer propostes concretes és a qui té la responsabilitat de Govern.

Sí voldríem fer un anunci perquè a vegades jo crec que es tendeix a confondre les coses. Jo crec que la sanitat, que a vegades es demana, no s'ha de deixar fora del debat polític sinó tot el contrari. La sanitat és un dels aspectes fonamentals d'un debat polític, a vegades sembla que els debats polítics només han de ser petites coses, minúcies, no la sanitat és un dels grans temes, ara bé, si entre tots aconseguim no fer-ne una utilització partidista aquest seria un altre tema. Però anunciar-li clarament que el nostre grup no deixa al marge el debat sanitari del debat polític sinó que creu que és una peça transcendental del debat polític.

Bé hi ha hagut una cosa que sincerament no m'ha agradat gens de la seva explicació i és que es parli d'una desviació pressupostària de 140 milions d'euros i no es doni més informació i més especificació i diu ja ho concretarem. Home a més, no és diu un dèficit es diu una desviació, això sona molt malament, una desviació i després ha fet alguna insinuació de què s'havien pagat coses alegrement. Jo el que li deman és que sigui rigorosa i precisa en aquestes coses, si vostè s'ha trobat un dèficit expliqui en què i si hi ha hagut una desviació, crec que això seria una cosa greu, una desviació que ho expliqui exactament què és allò que vol dir amb aquestes coses. Per una banda vostè va fer una defensa aferrissada del sistema de finançament nou que té la sanitat, que era absolutament suficient, avui també ha parlat de l'augment que hi va haver sobre allò que era la despesa consolidada de l'any anterior, però evidentment aquestes transferències que des del pacte vàrem dir que s'assumien, que no eren cap meravella però que tampoc eren el desastre que havia passat amb les transferències d'educació. Ja dic, aquestes transferències eren escassament suficients perquè a part de què hi hagués un augment sobre la despesa consolidada de l'any anterior, no hem d'oblidar la gran manca d'infraestructures que tenim a les nostres Illes. Però ara ja sembla que ha de justificar que per aquí hi ha hagut una desviació i per allà no sé què i que s'han de cercar vies, sigui declaració de zona estratègica o sigui una altra, d'aconseguir finançament suplementari. Per tant, no devien ser tan excessives aquests finançaments de les transferències que es va fer en el seu moment.

Veig que ha refermat el seu compromís de portar una Llei de drogues en aquest Parlament. Jo li demanaria que sigui el més aviat possible, em sembla lògic que vostès revisin el projecte que vostès trobaren elaborat, però jo crec que era un projecte

que estava bastant travat, en tot cas és una base, és a dir, no parteixen de zero. Que sigui el més aviat possible que es presenti aquest pla de drogues, aquesta Llei de drogues millor dit.

També veig i m'agrada quan parla de desenvolupar la Llei de salut o de complementar-la, però en tot cas no es parla de revisar-la en profunditat, de fer una nova llei de salut, a pesar de tot allò que es va dir en contra d'aquest projecte, aquest projecte que hi ha a la llei des de fa pocs mesos. Per tant, també pens que no era tan dolent com es va dir en el seu moment aquesta Llei de salut que tenim ara i jo crec que és bo que es plantegi anar-la desenvolupant com més aviat millor.

Jo de totes maneres hi ha una cosa que m'agradaria, ha dit que encara no ho té definit del tot, si pot explicar una mica més això del consorci o fundació en relació a les drogues. Miri no sé quin famós polític va dir, dic no sé quin perquè es produeix a més d'un, que quan no es vol resoldre un tema es crea una comissió. M'agradaria que per no resoldre el tema es creés un consorci o fundació. Jo crec que tirar endavant el projecte de Llei de drogues, el reglament i instruments que la desenvolupin i també col·laborant amb les institucions d'àmbit inferior, com siguin municipis o consells insulars, que alguna cosa tenen a dir i que segurament no voldran perdre la seva autonomia integrats a un consorci que no controlessin. Per tant, no vull fer una crítica ara a aquest sistema de consorci, ja ho veurem en el seu moment, el presentin perquè ara són idees una mica generals i una mica difuses, ja veurem en el futur què passa amb això, però que no sigui que ens inventem organismes perquè sembli que fem alguna cosa, jo crec que des de la pròpia conselleria es pot actuar i es poden fer coses.

Un tema que aquí no ha tengut una importància fonamental en la seva intervenció, però que l'ha tenguda en altres actuacions, en tot cas aquí s'ha remarcat, és el tema de les llistes d'espera. Miri, jo seré el primer en felicitar-la si vostè aconsegueix una reducció important de les llistes d'espera, crec que és una de les deficiències que més es noten, n'hi ha d'altres, però aquesta és de les que més es noten. Ara bé, jo li deman que no jugui amb interpretacions tendencioses o malicioses de l'evolució d'un moment a l'altre. Jo citant un periodista d'un diari d'aquestes Illes que va dir l'altre dia "ni l'anterior consellera havia estat la pitjor del món, o la pitjor de totes les autonomies que crec que va dir vostè en un debat, hauria aconseguit el desastre que deia vostè que havia aconseguit i en tan poc temps". Les llistes d'espera evidentment no les va crear el pacte, em tem que tampoc les resoldrà vostè, encara que jo desitjaria que millori molt el sistema de les llistes d'espera.

I una qüestió, no per principis ideològics, que des del nostre grup ens oposam sistemàticament a la sanitat privada. Miri no és el mateix resoldre, o millorar el problema de les llistes d'espera de la sanitat pública que de la privada. Aquí d'allò que es tracta és de gestió ràpida, eficaç i aconseguir si això és via iniciativa privada, via potenciar les clíniques potenciar, ens és igual, tots els recursos que es destinin a una empresa privada que fa negoci i que per tant, cobra el negoci, cobra més que allò que gasten directament perquè és una negoci, tot això són

recursos que ja no van a la sanitat pública. Per tant, la defensa de la sanitat pública, del sistema públic a través de mitjans públics és la defensa també del bon ús dels impostos dels nostres ciutadans. I des del nostre grup...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Sí. Ja que em diuen que s'acaba el temps, voldria fer-li dues preguntes molt concretes o tres del meu àmbit territorial més proper. Primera si el nou centre de salut de la ciutat d'Eivissa, el primer dels dos que fan falta de manera urgent, quan podria estar la cosa en marxa i podria haver-hi projecte i es podria tirar endavant, una. L'altra, Hospital de Formentera que diu que ja està licitat, m'imagín que la licitació és del projecte, a veure si té idea de quan es pogués posar la primera pedra, només que sigui la primera perquè en algunes obres que es fan, jo ho conec bé, es posa la primera fa un any i busques i la segona encara no s'ha posat, però bé. Quan es podria posar la primera pedra a l'Hospital de Formentera i després un comentari que surt avui a un diari en l'edició d'Eivissa i Formentera d'un diari que es publica a Palma, diu que el Govern dubte de la necessitat de construir la unitat bàsica sanitària de La Mola a Formentera. A veure si això és així i aquest projecte que era poc costós, però estava projectat perquè donés un servei a una zona de Formentera que està una mica aïllada de la resta i que hi ha una població bastant envaïda i que seria una cosa necessària, en fi, va sortir varies vegades la contractació i no es va posar en marxa, però està per poder-se posar en marxa i ara sembla ser que es renuncia a aquesta unitat bàsica de La Mola de Formentera, a veure si això és cert o és una informació errònia la que es publica en aquest diari.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació té la paraula el Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista. Intervé la Sra. Diputada Joana Lluïsa Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc agrair a la consellera i a tot el seu equip la presència aquí per exposar-nos el seu projecte, de fet algunes coses les sentírem dilluns i evidentment quan parla de què volem un model propi i digne del ciutadans, evidentment que el volem tots i ens ofereix un gran pacte per a la sanitat i parla d'una actitud constructiva de tots els grups. Jo li voldria recordar, ja li ha dit l'anterior grup, que en aquest cas la responsabilitat de gestió és seva i que els altres grups tenim la nostra. Així i tot, tindrà sempre el nostre suport en aquelles coses que nosaltres considerem que se'l mereix i que l'ha de tenir.

Aquest pacte que ens ha ofert, ja li vàrem dir l'altre dia, nosaltres voldríem que fos un pacte social per a la sanitat, no

exclusivament polític perquè tampoc voldríem que es convertís en una certa comoditat per als polítics que estiguin a la conselleria en aquell moment. Ha parlat que assumir les competències en salut significava acostar la sanitat als ciutadans, evidentment, per això pensam que una de les coses que s'han anar reforçant a partir d'aquesta assumpció de competències és l'Atenció Primària, aquí és allà on s'acosta la sanitat als ciutadans. Heu parlat també de què no ens podem queixar de Madrid, sincerament des del nostre grup sí que creim que ens podem queixar molt de Madrid, el dèficit d'infraestructures sobretot sanitàries és històric en aquesta comunitat i els 17.000 milions de pessetes més que vostè parla que ens varen donar, com si ens haguessin fet un regal, és molt insuficient si comptam el que s'ha deixat de fer tots aquests anys en aquestes Illes. Per tant, jo crec que s'ha d'anar a Madrid a reclamar tots els que ens falten perquè de fet són nostres, surten d'aquesta comunitat, no és que ens ho regalin, surten d'aquí.

Després ha parlat que vol partir des d'una perspectiva constructiva, mirant cap al futur, amb responsabilitat, en consens amb tothom, però la seva construcció ha partit criticant els anteriors responsables durant els darreres 4 anys a la conselleria. Del finançament ha dit que és suficient, ja n'hem parlat. Els 140.000 milions aquests ja n'hi havíem parlat..., dels 140.000 milions de dèficit jo crec que no és molt elegant rectificar-ho, igualment amb les llistes d'espera ha fet uns gràfics de llistes d'espera, però hem de saber la manera de comptabilitzar-les abans i ara perquè m'agradaria poder comparar i la manera de comptabilitzar perquè és diferent segons la manera com es compta.

Després ha dit que treballarà per aconseguir noves línies de finançament. M'agradaria saber com i quines. Demana esforç i això ho ha dit un parell de vegades, racionalitzar despeses. A mi racionalitzar despeses de vegades em fa por, perquè no hauria de significar una reducció de serveis o un alentiment de certs serveis que són necessaris o bé, com passa a vegades en sanitat o educació, quan es racionalitzen despeses es deixa d'invertir a la xarxa pública a favor de la privada, llavors es creen de cada vegada uns desequilibris més grans. Per tant, voldríem veure aquesta racionalització cap on va.

Està molt bé que parlin de promoció de la salut, evidentment la seva conselleria és de salut, no només és de sanitat. Voldríem veure aquestes polítiques actives de salut quines seran. Ha parlat de Pla de salut, de sida, un parell de coses, però ens agradaria veure com es concreten.

Recordar-li que el tema de la sida, de les drogues no és només un problema sanitari, és un problema social molt gran i que necessita una coordinació no només entre conselleries sinó entre totes les entitats que hi treballen, les administracions locals i evidentment els consells insulars. Per tant, són necessàries aquestes coses.

De la Direcció General de Salut Pública ha parlat d'un parell de programes que ja existien, detecció de la sordesa, promoció de la lactància maternal, aquestes coses ja existien no hi ha res nou. Ens agradaria saber si en tenen de noves.

Ha parlat del model d'atenció sanitària, dur un millor ordre, planificació, les paraules planificació i plans l'ha repetida moltes vegades. A mi molts de plans dins una mateixa conselleria també em fan por perquè el temps que planificam no ordenam o no gestionam, però sí he de deixar que els presenti.

Està bé que es desenvolupi la Llei de salut, per tant, era una bona llei. Per tant, si fa comptes desenvolupar-la.

L'eix és el ciutadà, ja ho ha repetit vostè, jo crec que n'ha de ser el beneficiari de la seva política, de la nostra oposició i si arriba a algun pacte.

Allò de les espècies ja li he explicat.

I planificació de recursos. Planificació de recursos a mi no em basta, crec que s'havia iniciat un camí que és molt necessari continuar amb el tema de socio-sanitaris, és un dels llocs allà on més s'ha d'invertir i ara parla que en temes de salut mental treurà el Pla del 98, no hauríem d'anar cap enrera enlloc d'anar cap endavant. I he entès això, si no ho entès malament, estam en el 2003 i pensam que hauríem de caminar cap endavant.

Ha parlat dels professionals, està molt bé tenir-los en compte, però tenir-los en compte sempre.

I després aquesta qualificació de zona estratègica de Balears a nivell sanitari. Aquest estiu ja ho vaig llegir a la premsa, no sabia què significava. De fet no veig quin benefici en poden tenir els ciutadans. Jo crec que realment allò que els ciutadans necessiten és un finançament i unes polítiques perquè les necessitats estiguin ateses i en funció de les necessitats i de la població real que hi ha en aquestes Illes, no en funció de si a un moment donat surt alguna cosa, Madrid pugui dir bé idò aquesta cosa l'enviarem allà, no. Ens han d'arribar els serveis que necessitam i la dotació per als serveis que necessitam. Crec que això de zona estratègica és una mica de màrqueting, però esper que no sigui així, de fet voldria equivocar-me i que no fos així.

Ha dit moltes coses. Bé del Pla estratègic de llistes d'espera ja n'hem parlat.

Ha millorat el transport socio-sanitari, hi ha cinc ambulàncies, que amb quatre illes aquest estiu haguem augmentat cinc ambulàncies està bé, però, per ventura, hauríem de millorar també el servei d'aquestes ambulàncies.

El transport des de la resta d'illes, les urgències de la resta d'illes, quan necessiten venir cap aquí, sol funcionar, el retorn, de vegades han d'esperar que hi hagi una urgència per partir, aquestes coses s'haurien de millorar.

El tema de les urgències, hauria de ser a tots els hospitals, no pot ser que Son Dureta hagi de recollir certs pacients desviats a altres hospitals, si realment estan dins la xarxa.

El tema de la prestació farmacèutica, me pareix bé que s'utilitzin els genèrics, que s'utilitzin les unidosis, però un pla específic per a contenció de despesa, ja li he dit abans, està bé

cercar noves formes, però no hauria de suposar llevar prestacions als usuaris.

De consum, està bé un impuls, voldríem veure més coses, però supòs que amb el temps ens n'anireu oferint.

Heu ofert un pacte, ja vos ho vaig dir l'altre dia i vos ho he repetit avui, estam per parlar-ne; hem d'agrair aquestes ganes de parlar-ne, estam d'acord a asseure-nos, però meu de perdonar, no tenc perquè dubtar de vós, però, la meua experiència en pactes i promeses de transparència i de gestió i de responsabilitat compartida amb el Partit Popular, no és gaire bona, per tant ho agraeisc i esper que d'aquí a quatre li pugui realment vós no éreu com els altres.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Aina Salom, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc donar les gràcies a la Sr. Consellera, a tot el seu equip directiu i donar-li les gràcies per aquesta compareixença voluntària. Vagi per endavant el meu tarannà totalment positiu, tal i com ha dit Sra. Consellera, la meua actitud totalment constructiva, però li he de donar l'enhorabona, i amb això ja m'ha trepitjat un poc el tema la Sra. Joana Maria Lluïsa Mascaró, perquè, efectivament, temes nous n'ha presentat molt pocs en aquest acte. La veritat és que ja estam acostumats tots els que estam aquí, que durant aquests mesos, el Partit Popular i la seva conselleria i el Sr. Matas, efectivament, han fet molts de viatges a Madrid i han presentat molts de plans i molts de projectes i que durien molts de doblers de Madrid, i la veritat és que jo m'havia preparat un petit guió, però avui vostè i jo hem coincidit a la inauguració o a la posada en marxa de la primera pedra a Son Dureta, i a mi me cal recordar-li en aquest cas, perquè jo he hagut de sentir tots els discursos del famós protocol Romay Beccaría, que era el 50% de l'hospital d'Inca. Jo supòs que amb el pacte de progrés va ser totalment inviable poder dur en marxa i que pagàs el 50% d'aquest hospital, perquè l'actitud era molt sectària; però, ara que tornen governar vostès, igual, amb el mateix president, el Sr. Matas, exactament igual que a l'any 98, i el Sr. Aznar, de moment, i després ja ho veurem, a partir de març qui governa, el que jo li demanaria és que, ja que era tan bo aquest protocol a l'any 98, doncs, jo vaig fracassar, amb això he de ser totalment correcta i no me cau cap anell en dir-ho, o sigui, va ser impossible, el Sr. Romay Beccaría que jo vaig tenir el gust, per pocs mesos, tenir-lo, des de la Sra. Celia Villalobos, li he de dir que sempre va ser un rotund no a la reivindicació del protocol de pagar el 50%. O sigui que ara vostè té quatre anys per endavant i jo l'aconsellaria, ja que tots comanden i que en aquest cas no hi hauria d'haver cap tipus de diferenciació, i ja li dic, Sra. Consellera, que vaig amb tant, o sigui, el meu tarannà és tan positiu com el que pugui ser el seu, exactament igual, i ho serà tota la legislatura; reivindicui aquest hospital.

Reivindicui també l'hospital de Son Dureta, perquè, jo li he dit a moltes compareixences que hem tengut, vostè té dificultats per pagar aquest hospital, per trobar solars, cada dia ho veim, tenim a distints mitjans que el Sr. Rodrigo de Santos diu que és vostè la que ha d'encarregar-se del solar; després veim que diuen que fins a finals de l'estiu del 2004 no tendrem aquest hospital, etcètera. O sigui, que no sabrem la ubicació exacta. I, amb poques paraules, que veim que ens passen d'una banda a una altra, sense concretar. O sigui, en això sí que són especialistes, de prometre, però sense concreció, sense saber absolutament com ho faran, on ho faran, amb quins doblers ho faran, si ho pagarà Madrid, si ho pagarà la comunitat autònoma, si cada setmana tendrem una alegria en aquesta comunitat autònoma i el Consell de Govern de Madrid ens donarà doblers que ens facin falta per a les infraestructures; perquè no cal recordar-li que som la darrera comunitat autònoma en recursos socials, tant sanitaris com d'educació; i ara tenen per endavant, ens poden demostrar que, efectivament, com que governen a les dues bandes, doncs poden corregir tots aquests elements que durant aquest quatre anys han estat molt difícils de fer.

I com que vostè és tan positiva, i això ja li han dit companys que m'han precedit, i jo també ho vull ser, és veritat que quan es fa un pressupost es poden fer avaluacions i correccions de petits o mitjans desviaments, i que això, dins l'administració pública, és totalment correcte. Però d'aquí a què vostè parli, de forma reiterada, de forats i de 140 milions d'euros, jo només li he de dir que vagi a la Conselleria d'Hisenda i veurà que a l'any 2002, això està per escrit, si és que vostè té el detall de llegir-m'ho, vàrem acabar amb un superàvit de 1.000 milions de pessetes. Quan jo vaig deixar, dia 25 de maig, la conselleria, el pressupost estava a un 45%. I només recordar-li que en aquest cas concret, de desenvolupament de plans que vostè ha dit, bé, vostè diu que hi ha un desviament; efectivament, jo, com ha dit la Sra. Joana Lluïsa Mascaró, vostè troba que falten doblers, jo també ho trobava i vostès feien, tots vostès, des de vostès, des del Sr. Fiol, des del Sr. Flaquer, des de la Sra. Estaràs, que ens bastaven, sempre varen dir que els 102.000 milions de pessetes que venien eren moderadament satisfactoris perquè faltava el factor infraestructures, que és el mateix que li falta a vostè, Sra. Consellera, no li falta res més que aquests doblers que nosaltres reivindicàvem. Perquè vostè avui ha pogut posar la pedra a Inca, vostè avui diu que farà l'hospital de Monte Toro, la pedra, en aquest cas, encara vaig tenir temps, perquè el Batle de Maó va tenir la grandesa d'accelerar tots els papers administratius positius, que són molt necessaris dins l'administració pública i que de vegades costen molta pena, i bé, a Inca va ser impossible que es pogués fer això abans; se li havia demanat el mes d'abril i fins dia 8 d'agost no es varen donar els permisos per poder començar les obres dins l'hospital d'Inca.

Tot això que vostè ha explicat, a més d'aquests set centres, que jo he de recordar que quan el senyor, que ara és conseller de Funció Pública, el Sr. Rodríguez, a mi me demanava la futilesa de dotze o quinze centres de salut, no ho record gairebé, vostè en presenta set. Jo li he de dir que n'hi ha un que el pot començar demà mateix, perquè es va comprar per part del Servei de Salut, i que és el de Pere Garau, es va comprar la construcció del costat o el solar del costat, i després el de Cala

Major-Sant Agustí. El de Cala Major-Sant Agustí, li pot demanar a la Sra. Francisca Bennàssar, al seu marit, perquè les vegades que ens vàrem reunir perquè es fes cessió i es va fer cessió a aquest govern, durant l'any 2002, si no vaig equivocada, aquests dos centres són els únics que vostè té perquè s'ha fet cessió. Els altres cinc, només hi ha una acta d'un ple de l'ajuntament que diu que farà cessió al Govern de les Illes Balears; però, avui per avui, perquè m'imagín que vostè ens ho hagués contat i ens ho hagués tornat anunciar, no s'ha fet cap tipus de cessió. Per la qual cosa, jo, a més de demanar-li Eivissa, com el meu company, jo li demanaria que no es deixi enganyar. Els enemics les té dins el seu partit, els enemics que li posen travetes, no només amb centres de salut i amb infraestructures, les té molt al costat.

Aleshores, jo, com tots els que m'han precedit, vàrem assistir al pacte per la sanitat i vàrem posar molt clar els eixos, a qualsevol preu el pacte de la sanitat no, sinó que havia de ser un pacte per la sanitat de tècnics, amb una reunió prèvia i amb uns eixos fonamentals. Aquests eixos fonamentals eren el desenvolupament de la llei de salut; les infraestructures; els decrets de demores quirúrgiques, els decrets de demores de consultes externes, de proves tecnològiques; la carrera professional i l'estatut marc; sense oblidar i sense deixar de costat que estam oberts a qualsevol altre tema.

I després me preocupa moltíssim, perquè vostè i la Sra. Vicepresidenta s'han omplert la boca, totalment positiva, Sra. Consellera, totalment constructiva, exactament igual que vostè, que el Pla sociosanitari no els agrada i faran coses puntuals. Bé, coses puntuals ja les fan, per exemple el director mèdic és un familiar molt proper del conseller d'Agricultura; el director quirúrgic era la mà drete del que era abans batle, i supòs que, amb aquest tarannà seu, que sempre defensen totes les famílies i defensen tots els favors donats, doncs vostè ens presenta aquí una desestructuració d'un pla sociosanitari que a Mallorca estava en actiu, a un 60% d'activitat. Teníem dos hospitals amb dues unitats de convallescència, amb una unitat de convallescència al General; amb dos hospitals de dia que començaven a estar en obres i que ja me contestarà com estan en aquest moment; uns hospital que en aquests moments són prioritaris per donar servei a tots els malalts crònics, a tots els malalts que vostè ja sap qui són, de la SIDA, oncològics, etcètera, i que, d'una altra manera, poden quedar enterrats, com jo els vaig trobar. Jo els vaig trobar enterrats dins els hospitals d'aguts, per això ens preocupa moltíssim i jo crec que ens preocupen moltíssim a tota l'oposició aquestes transformacions puntuals que vostè vol fer dins la salut mental i dins el Pla sociosanitari. Perquè dir que el Pla sociosanitari era massa teòric és pura demagògia, i la demagògia no entra dins un pacte per la sanitat. El Pla sociosanitari que es va trobar el pacte de progrés, i li he dit moltes vegades, vostè el trobarà, és també a la conselleria o a presidència o a vicepresidència, que va fer la Sra. Estaràs, eren 22 fulls, inclosos tots els gràfics.

La veritat és que aquest Pla sociosanitari que necessitava, aquesta gran flota dins la sanitat que són tots els malalts crònics i el seu desenvolupament, la veritat és que totes les notícies que tenen és que vostès ho estan desmantellant. I ho estan desmantellant no sabem ben bé per què, si no és per

donar, com ja he dit, activitat a persones que a un moment donat l'únic que volien era que desestructurassin tot el que havia fet i havia deixat el Sr. Vich Peralta dins l'hospital de Son Llätzer, i no havia previst el Sr. Vich Peralta que hi havia un familiar del conseller d'Agricultura que aspirava a tenir una plaça allà dins. Nosaltres no solem fer les coses i les coses es guanyen perquè un les mereix i perquè es presenta a un examen, però bé, ja l'ha fet director mèdic i ja pot anar obrint tots els hospitals. Però també li he de dir que vagi molt alerta, perquè dins Son Llätzer aquest senyor es passeja perquè vol desestructurar tots els serveis, perquè tots els metges, tots els sanitaris, tots els quirúrgics, tots els anestesisistes puguin tornar una altra vegada a l'Hospital General. Jo ho trob molt preocupant, perquè clar, ja ens hi vàrem trobar amb una cosa semblant, ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Consellera, ha excedit un 20% del seu temps.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Sí, acab, tot d'una acab. Ens vàrem trobar amb una cosa semblant, ens vàrem trobar i jo li he dit que, amb vuit dies, el 35% de la plantilla, perquè vostè ha dit, també sense cap acritud i jo sé que vostè ho ha fet molt positiva, ha dit que hi mancava planificació, la veritat és que hi faltava molta planificació quan vàrem rebre les transferències, perquè, per part de l'Insalud, el 35% de la plantilla de l'Hospital de Manacor se'n va anar cap a Son Llätzer, sense preveure cap concurs, sense preveure cap substitució i la plantilla va quedar completament destrossada, i amb vuit dies vàrem haver de fer front a això. Si vostè no va viva i no controla totes aquestes coses, l'únic que es pot trobar, perquè manquen professionals, és que li desvestiran un sant per vestir-ne un altre, i la veritat, a mi me recorda vostè la Sra. Celia Villalobos amb les llistes d'espera, sí, me la recorda, perquè el primer doll que va dir, va dir que acabaria amb les llistes d'espera, i després les llistes d'espera li varen caure a sobre, perquè no hi havia transferències, com li cauran a vostè, perquè jo he tengut un any i he estat molt poc temps, transferències i responsabilitat en aquest cas, o sigui, que vostè que en tindrà quatre; perquè a mi m'agradaria molt que vostè seguís els quatre anys, de veritat, li desig, positiva i totalment al seu costat. M'agrada molt més que tots els que conspiren a la seva ombra.

O sigui, el que jo realment li desig és que vagi cap endavant, vagi viva, els enemics les té a ca seva i si no va alerta ens desfaran tota la salut pública d'aquesta comunitat autònoma.

I res més. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el diputat Miquel Munar.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. En primer lloc, com no pot ser d'una altra manera, agrair el bon gust de la consellera, ja que, de forma voluntària i abans dels cent dies, compareix davant el Parlament, que són els que ha elegit la ciutadania, i per tant crec que aquest detall és de bon gust i és d'agrair. No puc defugir la meua condició de metge i per tant, supòs que el Sr. Gascón també hi coincidiria, que davant un bon diagnòstic el tractament sempre és més eficaç, m'ha agradat el diagnòstic que vostè ha fet..., -si no hi està d'acord, disculpi l'allusió-, segueix mantenint, com a metge, que per fer un bon tractament és important un bon diagnòstic. A partir d'aquí, com que el diagnòstic m'ha paregut bastant interessant i bastant encertat i entenent que, a més, té uns col·laboradors, que són els instruments imprescindibles per fer aquesta feina, probablement és una garantia d'èxit.

Amb referència al pacte, he de dir que m'agrada la proposta de pacte que, a més, esdevé d'una majoria absoluta i per tant sempre implica un to de generositat, crec que és absolutament imprescindible aquest pacte, i per suposat vull agrair el tarannà que se sentit dels que m'han precedit, perquè crec que això és un signe que aquest pacte és factible i és encoratjador saber que estam en aquesta línia; fins i tot coincidiria amb el company d'Esquerra Unida, amb el Sr. Diputat d'Esquerra Unida, que deia que la política no pot defugir la sanitat per la importància de la sanitat, però això no és incompatible, naturalment, amb un pacte.

Amb referència a la preocupació del biaix de la finançació, etcètera, crec que, com que hi ha hagut un bon gust i supòs que vostè ho aclarirà, li passaré per damunt.

Sí que he sentit amb grat parlar de prevenció i d'educació sanitària i, al mateix temps, dins aquests aspectes la llei de drogues i la reforma sociosanitària, jo crec que aquest govern ha impulsat un plantejament que, almanco a mi m'agrada, és de la transversalitat. És molt difícil parlar d'educació sanitària si no es té en compte que hi ha una Conselleria d'Educació que deu haver de dir qualche cosa, una Conselleria d'Hisenda, que és important a l'hora de prendre mesures, una Conselleria de Treball, que és important en els aspectes psicosocials, etcètera. Per tant, aquesta línia la veritat és que m'agrada.

Emfatitzar que aquest tarannà de transparència i diàleg que diuen que vostè ha repetit, esper que això són les paraules d'uns fets que comencen a constatar-se i esper que segueixi per aquí, que segurament que serà així.

El model sanitari, crec que el més important és la universalitat del sistema i que la finançació sigui pública i preservar l'eficiència i l'eficàcia; qui ho executa la veritat és que a nosaltres no ens preocupa tant.

Però sí deim, ens ha agradat molt aquest esment especial que ha fet dels professionals, perquè de vegades pareix que s'oblida que els professionals necessiten una estabilitat, un reconeixement, i això no crec que hagi estat culpa de ningú, ni és una crítica a ningú, perquè les transferències només fa un any i mig que són aquí, i per tant jo crec que la línia d'anar cap a la formació continuada, la carrera professional, l'homologació

i d'altres, és una cosa que donarà una optimització i una capacitat de millorar l'assistència, que supòs que és el que es pretén.

I per acabar, dir que m'agrada també que s'hagi fet, nosaltres entenem, com tots, supòs, els companys que ens han precedit, que això és el Parlament de les Illes Balears i per tant aquest esment especial a Maó i a Inca, a Son Dureta i a Formentera, en especial, és una cosa que des d'aquí agraïm i que esperam que sigui una realitat pròxima.

Per la resta, desitjar-li sort i, una vegada més, donar-li les gràcies pel seu tarannà i la seva compareixença.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica, té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Bé, intentaré respondre totes aquelles qüestions que se m'han formulat, però abans de tot vull agrair les paraules de tots els grups polítics, en el sentit de donar-me ànims i desitjar-me èxits al front d'aquesta conselleria. Hem de reconèixer que és una conselleria prou complicada, sobretot de gestió, jo diria que és la més complicada de gestionar. Però dir també, repetir, millor dit, crec que l'èxit que puguem tenir a la sanitat pública, a la qualitat del servei que podem oferir als nostres ciutadans, no serà tan sols o no ha de ser tan sols un èxit d'aquest govern, jo crec que hauria de ser un èxit de tots els grups polítics, de tots els professionals sanitaris i de tot el sector sanitari.

Dit això, intentaré respondre aquells plantejaments, començaré per Esquerra Unida, Sr. Ramon. Aquí tenc apuntat que vostè me deia que me felicitava per la iniciativa del pacte i que estava content que hagués canviat d'actitud respecte de la legislatura anterior. Li he de dir que jo no he canviat d'actitud i li puc ben assegurar, i no només li deman fe amb les paraules que li dic en aquests moments, li deman simplement que se llegeixi tots els *diaris de sessions*, totes les meves intervencions de l'anterior legislatura, i veurà com la meva primera frase, a pràcticament totes les intervencions, era de tenir una mà estesa i dient sempre que el Partit Popular estaria devora un govern que pensàs amb la sanitat dels ciutadans i no que pensàs amb altres coses. Per tant, la meva actitud no ha canviat gens ni mica i per tant, de la mateixa manera que he volgut ser conseqüent, he volgut ser coherent amb la meva actitud a la passada legislatura, la primera passa important que crec que he fet des de la meva conselleria, arropada pel president de la nostra comunitat autònoma, ha estat proposar aquest gran pacte per la sanitat.

Dir-li que això no implica, ni molt manco, com vàrem estar parlant dilluns, que es pugui sostreure el debat polític sanitari, ni molt manco; jo crec que sempre hi haurà marge per al debat

polític i de fet, com dic sempre, que els meus col·laboradors se'n riuen perquè sempre dic la mateixa frase, sempre hi haurà una ambulància que arriba tard, sempre hi haurà problemes perquè vostès puguin fer la seva feina. Perquè la sanitat és un tema que arriba molt prop de les persones, per tant és un tema molt sensible i que és molt fàcil parlar sempre de la sanitat i basta passar una vista pels mitjans de comunicació i veurem com cada dia surt qualche tema relacionat amb la sanitat. Per tant, estic d'acord amb vostè que no s'ha de sostreure el debat polític sanitari, però sí també estic d'acord que el que no s'ha de fer és tenir un ús partidista d'aquest debat polític. En aquest cas, repetesc, jo mai no l'he volgut tenir, mai a la meua anterior etapa, com a portaveu de l'oposició al Partit Popular, al Grup Parlamentari Popular, sempre vaig estendre una mà i sempre vaig qüestionar determinades que a mi me pareixi que es feien malament, gestionaven malament des de la conselleria; i ara el que he de fer i vull fer, a més, és mirar cap endavant perquè tenc l'oportunitat de liderar aquest projecte amb un equip fantàstic i que realment ara podrem dur endavant totes aquelles coses que vàrem proposar. Perquè si vostè llegeix els *diaris de sessions*, se n'adonarà que el 90% de les meves intervencions eren sempre constructives i sempre que criticàvem qualche cosa oferíem una alternativa.

Dit això, vostè me demana més informació sobre la desviació pressupostària de què parlava. Miri, jo no sé si és desviació o és dèficit, els números no és el meu fort, li he de reconèixer, però sí li he de dir que el que ha passat és que, sí, el pressupost aprovat el desembre de l'any passat en matèria sanitat per aquest Parlament, va ser, me referesc només al Servei de Salut, que és allà on és la desviació o el dèficit, el Servei de Salut tenia un pressupost de 655 milions d'euros; doncs, en aquests moments, tenim compromesos 803 milions d'euros. Què passa? Que aquesta diferència que jo li deia que més o manco era de 140, i aquestes xifres li he de dir que no són definitives perquè evidentment, davant aquesta situació, el primer que vàrem fer va ser demanar una auditoria, per conèixer exactament quina desviació i quin dèficit i on eren els problemes que realment teníem a la conselleria. Però, en principi, aquestes xifres que són provisionals, ens donen una desviació de 142 milions d'euros. Clar, jo no sé de números, però sí sé sumar i sé restar, aquesta és la situació, la meua situació és que el pressupost deia que es farien unes coses i es gastarien unes quantitats i ara ens hem trobat que hem de fer coses que no estan pressupostades enlloc, però les hem de pagar; perquè, a més, no estic parlant de coses simples, estic parlant dels sous, parl, per exemple, de l'homologació del personal; l'homologació del personal és un tema que jo sempre he dit que es va fer l'homologació, el doble que a la resta de l'Estat espanyol i en un any i mig. Què vol dir això? Quan varen transferir les competències d'educació, l'homologació del personal d'educació, que no va ser ni molt manco aquesta quantitat, es va fer amb quatre anys, això és una despesa assumible per un pressupost. Però, curiosament, en aquest cas es va fer en un any i mig i el darrer termini era el mes de juny, un mes després de les eleccions. Clar, jo és que he anat a Madrid moltes vegades, al Consell Interterritorial, i m'agradaria que vostès sentís els consellers, no només el Partit Popular, perquè això és general, també del Partit Socialista n'hi ha, que me diuen: què heu fet a Balears! Què heu fet! Per què heu pujat tant els sous,

que ara ens demanaran més a nosaltres! Aquest és un problema, i això és el que ens hem trobat. I això seria una de les causes del dèficit pressupostari.

Una altra raó, quina seria? I me permetrà que no li detalli totes raons, perquè, a més, ni acabariem, i en aquests moments tampoc no estic en disposició d'explicar-li totes i cadascuna d'aquelles raons; però una de molt important i que, a més, va ser una cosa que, ja des del Grup Parlamentari, ens va cridar l'atenció al debat de pressuposts que, malauradament, per indisposició de la senyora ex, bé, l'anterior consellera, la Sra. Salom, avui diputada, no varem poder continuar, és que el pressupost de farmàcia estava xifrat en 19.000 milions de pessetes, quan la despesa de l'any anterior era de 21.000 milions de pessetes. Clar, ja varen dir que no era real, que hi hauria aquests 3.000 milions de pessetes que no serien enlloc; i, efectivament, no hi són, no només són aquests 3.000, sinó que tenim més de 4.000 milions de pessetes de despesa farmacèutica que no tenim pressupostats. Això també ho podem afegir a aquesta desviació pressupostària.

I després, clar, a mi avui, i me permetrà Sra. Salom que li contesti aquest punt en aquests moments, me diuen que va acabar el pressupost de l'any 2002 amb un superàvit, no sé de quants milions ha dit la Sra. Salom. Clar, és molt fàcil acabar un pressupost amb superàvit quan les factures estan dins el calaix; el que passa és que aquestes factures surten i ens hem trobat un llisament, és a dir, un desplaçament de les factures de l'any 2002, que hem de pagar el 2003, de 26 milions d'euros. Crec recordar que aquesta, més o manco, era la quantitat, i li repetesc que no agafi amb exactitud les xifres, perquè estam pendants de concreció. Però clar aquestes factures al final sempre vénen, sempre hi ha proveïdors que vénen a tocar la porta i te diuen: *es que yo tenía una factura presentada en esta conselleria*, i de cop i volta apareixen. Bé, i d'altres coses que, a més, no tenien ni factura, però d'això ja en parlarem un altre dia. Per tant jo li vull dir que aquest dèficit està ben calculat. Tant de bo, miri, Sr. Ramon, tant de bo no hagués estat així, però ha estat així.

Bé, vostè diu que les transferències no devien ser tan bones si ens trobam amb aquesta situació. És el que li dic: no hem de confondre les coses. No sé si hi va haver una intenció per demostrar que no eren suficients els doblers que venien, i precisament es va actuar d'aquesta manera, però la finançació era bona, i jo li puc assegurar que m'hagués agradat moltíssim agafar la responsabilitat de gestionar la sanitat de les nostres illes l'1 de gener del 2002. Tant de bo hagués agafat la sanitat pública amb un increment de 17.000 milions de pessetes, i li puc assegurar que no tan sols haguéssim fer front a aquesta homologació del personal que s'havia de fer sinó que, a sobre, hauríem començat, encara que només en un any i mig, moltes de les inversions que teníem pendants.

Vostè em parla també de la llei de salut, i li he de dir que, bé, simplement jo he dit que el que hauríem de fer és revisar, desenvolupar aquesta llei de salut perquè, clar, ens hem trobat amb una sèrie de problemes. Jo ja com a portaveu vaig presentar -no només jo, evidentment, sinó tota una feina de la comissió de sanitat i del grup parlamentari- més de cent

esmenes a aquesta llei de salut i vàrem dir que faltaven moltes coses, i efectivament falten moltes coses. Nosaltres ara volem desenvolupar el Consell Balear de Salut i no el podem desenvolupar, perquè es va llevar aquesta previsió que estava continguda a la llei del SERBASA, que aquesta llei de salut va derogar, i en aquest moment no tenim normativa. Per tant, abans de constituir el màxim òrgan de representació de la comunitat hem de desenvolupar la llei en aquest sentit. Crea una sèrie de problemes, evidentment s'ha de desenvolupar, però jo crec que és el moment de definir el model sanitari i que aquest model sanitari quedi traduït en una llei no de salut, sinó en una llei d'ordenació sanitària. Hem de ser ambiciosos; el que passa és que en lloc de fer les coses a corre cuita jo crec que les hem de fer de manera pausada, planificada, perquè jo crec que és una paraula que ha mancat molt però que és importantíssima per tal de poder arribar a bon port.

També em parlava de la fundació de drogues, que li explicàs millor. Sr. Ramon, no és una comissió, no és per entretenir-nos, ni molt manco, tot al contrari. Precisament el problema que hi ha en l'atenció a les drogodependències, i també voldria enllaçar amb una qüestió que ha plantejat la representant del Partit Socialista de Mallorca, precisament en tema de drogodependències hi ha no només una atenció sanitària, també hi ha una atenció social; però, clar, quan l'Ajuntament de Palma, altres ajuntaments, el consell i el Govern, no només la Conselleria de Salut sinó també a través de la Conselleria de Presidència i a través de la Conselleria d'Educació, fins i tot de Treball moltes vegades, tenen competències en matèria de drogodependències, cadascú va pel seu costat, i el problema no és una manca de coordinació per no voler tenir una coordinació, no, el problema és que és difícil saber en cada moment el que fan els altres, i el que hem de fer és posar tots els recursos damunt la taula i aprofitar-los el millor possible perquè d'aquesta manera ens estalviarem doblers i això voldrà dir que podrem fer moltes coses. Jo crec que és bàsica aquesta actuació i estam totalment convençuts que hem de dur endavant aquesta fundació o consorci, com dic, perquè és una participació de diverses institucions, i ho durem endavant.

A més també li he de dir que això és una proposta en part també, suggerida no, jo li diria que amb el vistiplau del coordinador autonòmic de drogues, que és el Sr. Miquel Amengual, que no és una persona que jo hagi designat, sinó que és la mateixa persona que va redactar el projecte de llei de drogodependències que va entrar en aquest parlament i la persona que duia la coordinació de les drogodependències a nivell autonòmic durant la passada legislatura.

També em parlava de les llistes d'espera, i vostè em qüestionava que s'haguessin pel pacte. Bé, jo li he de dir, Sr. Ramon, que jo li puc assegurar que en dos mesos jo no he creat aquestes llistes d'espera, en dos mesos no he creat cap llista d'espera, i que en un any i mig no es pugui haver creat aquesta llista d'espera vostè m'ha de permetre que ho posi en dubte. Jo tenc les dades oficials, que li..., de fet crec que ja les hi vaig fer arribar, i cada moment que vostè me les demani tindrà les dades oficials, no li passarà com a em va passar a mi, a aquesta consellera que li parla, i que vaig tardar molt de temps, de fet fins que vaig arribar a la conselleria, en tenir les dades de llista

d'espera de l'any passat. Per tant li he de dir que sí es varen produir per la gestió del pacte i que, bé, jo li podria plantejar molts de motius, però crec que no fa falta entrar-hi, perquè sí precisament he tardat tant de temps en donar públicament aquestes xifres ha estat perquè la meua intenció no era comparèixer davant els ciutadans, que ja per aquest motiu han de patir molt, per dir-los la seva desgràcia, per anunciar-los la seva desgràcia, sinó que el que volia era fer un diagnòstic de la situació perquè crec que cadascú ha d'assumir la seva responsabilitat, com deia al principi, però de la mateixa manera enviar un missatge positiu i dir què pensàvem fer per llevar aquestes persones d'aquesta llista d'espera tremenda. I això és el que varem fer dilluns, varem anunciar, sobretot fixant-nos en la llista d'espera quirúrgica de més de sis mesos, que són, si no ho record malament en aquests moments, a dia 31 d'agost, 827 persones, quan en el darrer mes d'Insalud no hi havia absolutament cap persona que esperàs més de sis mesos una intervenció quirúrgica, amb dades donades per bones per l'anterior equip de govern quan varen rebre les transferències, idò jo crec que és una situació prou complicada i, com deia, volíem actuar en positiu, i així ho hem fet i hem assumit el compromís que dia 31 de març no hi haurà cap persona en aquesta llista d'espera.

Em demanava també pel centre de salut de Vila. Li he de dir que també impulsarem aquest centre de salut. En aquest moment el que feim és revisar el pla funcional, tenim el solar cedit per part de l'ajuntament que, per cert, ha tardat moltíssim, perquè aquest centre de Vila -li ho vull recordar, i per a aquells que no ho coneixen- es va establir en aquell protocol d'assistència sanitària i sociosanitària signat l'any 98 per l'aleshores i actual president de la comunitat autònoma, Jaume Matas, i el llavors ministre de Sanitat, el Sr. Romay Beccarà, es va establir que l'Insalud faria el centre de salut de Santa Eulàlia i que el Govern faria el centre de salut de Vila. El centre de salut de Santa Eulàlia està fet i està posat en funcionament; el centre de salut de Vila és un solar, en aquest moment, a Eivissa que, a més, crec que té un torrent que hi passa per enmig i que a sobre ens hi posen més entrebancs. Per tant li he de dir que malgrat que aquest centre de Vila és supernecessari per a l'illa d'Eivissa i per a la ciutat de Vila, no es va impulsar suficientment, però des d'aquest govern tenim previst licitar el projecte el més aviat possible.

Em demana per l'hospital de Formentera, la primera pedra. Hem licitat el projecte, que és una altra cosa que varem fer just arribar perquè no varem trobar cap entrebanc per licitar el projecte. El varem licitar i esperar que la primera pedra, idò em comentava el director del Servei de Salut, Sr. Sergio Beltrán, que es podria posar abans de l'estiu de l'any que ve. Nosaltres farem feina perquè així sigui.

I la unitat bàsica de La Mola vostè tenia el dubte de si es construiria o no es construiria. Li he de dir que no es començarà enguany perquè no hem trobat res fet en aquest sentit i, per tant, serà difícil començar-ne la construcció enguany, però no s'ha renunciat, simplement l'anualitat s'incorporarà en exercicis futurs i es replantejarà evidentment aquesta necessitat sanitària en funció del nou hospital de

Formentera, el qual sí hem impulsat i n'hem licitat el projecte, com deia abans.

Crec que vostè ja no m'ha plantejat cap altra qüestió, si no vaig equivocada. En tot cas vostè si vol després m'ho confirmarà. I passaria a contestar a la diputada representant del Partit Socialista de Mallorca.

Efectivament, varem estar parlant el dilluns del pacte per la sanitat, i li he de reconèixer el meu agraïment, la meua felicitació per la seva disposició. Per suposat que s'ha d'estendre a la societat aquest gran pacte; el que passa és que jo crec que és millor fer una primera passa, que els grups polítics ens posem d'acord i després estendre'l als professionals. Precisament això és una de les característiques que jo he dit abans i que és nova i que marcarà la nostra gestió, i és que serà una política, la que duquem des de la Conselleria de Salut, absolutament participativa. Hi haurà consens i de fet ja l'estam aplicant, perquè hem donat a conèixer el pla de salut que ens hem trobat fet als diferents professionals, a l'hospital, i he de dir que he tengut una gran alegria perquè hem rebut al·legacions sobre aquest pla de salut, la gent tenia moltes ganes de participar en aquest pla de salut i no hi havia pogut participar. Li he de dir que també ho feim a nivell d'altra normativa, i li he de dir que també ho farem creant el Consell Balear de Salut. Per tant jo crec que participació i consens no faltaran en la nostra gestió.

Vostè em deia que m'havia dedicat a fer crítica en lloc d'anunciar línies de futur. Permeti'm que li digui que jo l'únic que he fet ha estat un diagnòstic. Jo crec que per saber cap a on anam hem de saber d'on venim, i per tant la meua única intenció -i ho he dit abans- ha estat fer un diagnòstic pur i simple.

Em plantejava que racionalitzar la sanitat, el cost de la sanitat podria implicar una potenciació de la privada enfront de la pública. Li he de dir que des del Partit Popular i des d'aquest govern no tenim cap complex en dir que la sanitat pública i la sanitat privada són complementàries i no s'han de confrontar una amb l'altra. Jo crec que en aquests moments i a una comunitat com la nostra, que té un 35% de població amb doble assegurança no podem ignorar una sanitat privada que és molt important, tant en qualitat com en quantitat. Per tant jo crec que el que hem de fer és, sempre pensant en el bé dels usuaris, utilitzar la sanitat privada quan ens sigui necessari.

En sociosanitari vostè deia que s'havia començat un camí. Bé, probablement s'ha començat el camí equivocadament. Jo li he de dir que no he trobat les coses fetes; és vera que hi havia un pla sociosanitari, però és un pla molt teòric i que es podria aplicar a qualsevol comunitat autònoma; el que hem de fer és traduir-lo en fets pràctics, com li deia a la meua intervenció. I el pla de reforma de salut mental del 98, que vostè s'ha estranyat que fos tan antic, però és el que està vigent, és el que està vigent, Sra. Diputat, i és l'únic que tenim i, per tant, jo crec que el que hauríem de fer és revisar-lo, com vostè diu, però d'una vegada per totes solucionar la problemàtica de la salut mental que tenim en aquesta comunitat.

Ambulàncies. Vostè em criticava que només n'hagués posat cinc de noves. Què li he de dir, Sra. Diputada? Jo duc dos mesos gestionant la sanitat de les nostres illes, eh? Jo crec que amb dos mesos augmentar el transport urgent en cinc ambulàncies és molt positiu, i si no demani-ho als ciutadans de la zona de Campos, que a més tenim el batle avui present, a Andratx, a Palma o a Can Picafort, i veurà que estan ben contents que amb dos mesos, només dos mesos, -duim dos mesos i va ser molt abans- posàssim aquestes cinc ambulàncies.

I a la Sra. Salom, bé, vostè em deia que hem duit pocs temes nous. La veritat és que jo crec que parlar de fer un pla d'infraestructures, parlar de reduir la despesa farmacèutica, parlar de reduir les llistes d'espera o d'obrir el bloc quirúrgic, millorar el transport urgent..., jo crec que són coses noves i, com a mínim, pel fet que no s'havien fet abans. També ens deien que havíem viatjat molt a Madrid, i que no havíem aconseguit res. Bé, jo crec que un compromís de declarar Balears zona estratègica a nivell sanitari crec que és molt, Sra. Salom, sobretot perquè ens vàrem dur una sorpresa quan vàrem demanar com era que Canàries tenia reconeguda aquesta categoria i Balears no, i ens varen dir que és que el Govern canari ho havia demanat i el Govern balear no ho havia demanat, tan senzill com això, Sra. Salom. Jo crec que no és venir amb les mans buides, perquè és una implicació i un reconeixement a nivell estatal de les nostres necessitats derivades del fet insular.

Després també em deia..., perquè jo crec que més que en positiu vostè ha parlat en negatiu; em sap greu, però amb les contestacions no puc fer una altra cosa. Vostè em criticava allò de la finançació de les inversions, que si el 50% d'Inca i les inversions de Son Dureta. Em fa molta gràcia sentir-la, Sra. Salom, perdoni'm, però clar, que vostè em digui això em sorprèn, perquè en els pressuposts del 2003 només hi ha destinat un 3% per a inversions. Per tant no entenc la seva preocupació per la finançació de les inversions quan la primera oportunitat que té per demostrar que vostè vol dur endavant aquestes inversions i aquestes infraestructures no l'aprofita, i només destina un mínim, un 3% del pressupost, per a aquestes inversions. Però no es preocupi, que nosaltres sí sabrem dur endavant aquestes infraestructures noves, sobretot pensant, com deia al principi, en el ciutadà.

El nou hospital de Son Dureta, no es preocupi, el tindrà abans de final d'any, que és el nostre compromís, perquè li puc assegurar que tenim una permanent coordinació entre l'Ajuntament de Palma i la conselleria. Hem tengut més de dues reunions el Sr. Rodrigo de Santos i la meua conselleria a través del gerent del Servei de Salut, el director general de Planificació i aquesta consellera, per tal de poder definir aquest solar, i jo crec que fins i tot abans de Nadal el podrem anunciar.

Bé, després també m'ha parlat del pressupost i del superàvit, però crec que ja li he contestat que amb factura dins el calaix és molt fàcil tenir superàvit.

És que estic intentant parlar en positiu. Vostè em parla dels centres de salut de Palma. Nosaltres el que hem fet ha estat

avaluar les necessitats assistencials de Palma, hem tengut coordinació també amb l'Ajuntament de Palma, amb el Sr. Rodrigo de Santos i amb la Sra. Marina Sanz, que és la regidora de Sanitat, i la veritat és que a la primera reunió ja vàrem assumir el compromís de dur endavant els centres de salut perquè teníem els solars. Jo pensava que efectivament tendríem problemes de solars i que per això no s'havien impulsat les construccions, però només vàrem poder concloure que potser hi havia altre tipus de raons perquè tenim els solars i, en canvi, no s'han pogut dur endavant. Nosaltres impulsarem aquests centres de salut.

La veritat és que, preguntes, no me n'ha feta cap; per tant no li puc contestar més. Simplement li vull dir que vostè no es preocupi, de veres que moltes gràcies per preocupar-se dels meus enemics, ja ho deia Winston Churchill, quan deia que el que tens davant és el teu adversari i el que tens a la vora és el teu enemic; jo crec que no és cap descobriment, però en aquest moment jo li puc assegurar que estic molt tranquil·la, i estic molt tranquil·la perquè tenc un gran equip que està totalment i íntegrament coordinat i que sincerament ha estat triat, jo crec, encertadament, perquè l'únic que tenen tots és voluntat que aquesta sanitat pública de les nostres illes funcioni i que el ciutadà pugui rebre una assistència de qualitat.

I al Sr. Miquel Munar, representant del Partit Popular, moltíssimes gràcies, també, pels seus ànims, i vostè ho ha dit: jo crec que és molt important dur endavant aquest pacte i sempre, evidentment, deixar lloc a aquest marge polític. Em diuen que jo ara els l'estic oferint perquè vaig donar molta canya la legislatura anterior i perquè no em donin canya en aquests moments; ni molt manco, evidentment, com deia abans, sempre hi ha espai per al joc polític i sempre se'm podrà donar tota la canya que vulguin els grups polítics, i jo la resistiré i intentaré contestar tota la informació que se'm demani. Jo simplement vull, pensant en els ciutadans, que aquelles grans qüestions que són les més importants, tema infraestructura o llistes d'espera, etc., es puguin consensuar de tal manera que jo esper que d'aquí a quatre anys continuï governant el Partit Popular, però que si hi ha un canvi de color polític els ciutadans en temes sanitaris no ho hagin de notar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Vull recordar als diputats i a la consellera que m'informen que la Comissió d'Assumptes Institucionals ha començat a la Sala Grogga. Si hi ha algun diputat que hagi d'intervenir o escoltar pot anar a baix.

Ara iniciem el torn de rèplica. Demanaria als diputats i a la consellera màxima brevetat per tal de guardar el respecte que pertoca als diputats i a la consellera que intervenen a la Comissió d'Assumptes Institucionals. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Miquel Ramon, portaveu d'Esquerra Unida.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Bé, a pesar de la brevetat d'aquesta última intervenció per concretar unes preguntes, em permetrà la consellera una petita broma. Jo he seguit bona part de les seves intervencions, que varen ser moltes, la passada legislatura; ara, demanar-me que les llegeixi totes podria ser sobredosi i potser, no ho sé, podria afectar la llei de drogues d'alguna manera. En tot cas si vostè, que tampoc no li dic que ho faci perquè té altres ocupacions potser ara més importants, veuria com no sempre feia propostes en positiu, sinó que aprofitava qualsevol cosa per punxar la consellera anterior. Però bé, oblidem el passat i anem al futur.

Diu que encara continua una mica sense aclarir-se amb la situació econòmica que s'ha trobat a la seva conselleria, i m'agradaria que em digués clarament si el que vostè diu és que s'ha gastat alegrament en coses innecessàries o si hi ha hagut malversació, no en el sentit delictiu, vull dir de malbaratament, malversació de fons públics, perquè, clar, pressupostos que no s'executen exactament com venien pressupostats, és a dir, la paraula ja ho diu, es pressuposa però llavors hi ha dificultats, això passa sempre a l'Administració, i si no ja veurem quan faci vostè els primers i qual llavors es vegi l'execució d'aquests primers. Per tant si de cas digui-ho clarament, que aquí hi ha hagut gent que s'ha dedicat a tirar els diners públics malgastant de males maneres, o no, que hi ha hagut coses que s'han hagut de variar sobre la marxa, que és el que sol passar de manera bastant habitual.

I clar, una altra qüestió: l'homologació del personal. Ha estat molt ràpida, efectivament, i ha estat més ràpida que la del personal d'educació, que s'havia transferit abans. Això és veritat, però vostè què diu?, que no s'havia d'haver homologat? Pregunta una. Dues: potser amb el personal d'educació es va poder fer una homologació més llarga en el temps perquè no hi va haver de manera immediata una amenaça de vaga per part d'uns sindicats, amenaça que ja anava molt bé a l'oposició en aquells moments. Per tant jo crec que s'ha fet un esforç pressupostari per a una homologació que ha estat molt ràpida, segurament més ràpida que a altres comunitats autònomes que no conec, evidentment més ràpida que en el sector de l'educació, però què és, que no s'havia d'haver fet? I clar, el que es deia a la consellera era la seva incapacitat de negociar amb els sindicats, per exemple, però és que li muntaven una vaga perquè volien l'homologació immediata. Això jo record que era així.

Bé, vull agrair-li molt que em digui que aquesta informació que ve a la premsa és incorrecta i que la unitat bàsica sanitària de La Mola no corre perill, que s'executarà quan es pugui. Ja sé que el pacte ho va intentar diverses vegades i els concursos quedaven deserts. Bé, s'hi s'ha d'esperar una miqueta més... I jo no sé si vostè té enemics interns, ho desconeixia absolutament, però en tot cas potser hi ha algun dirigent, perquè el diari diu: *"Este rotativo ha recabado información de uno de los técnicos de la Conselleria de Sanidad, (...), y ha podido saber que el futuro de la unidad básica de La Mola es más que cuestionable"*. Potser té un funcionari, un alt càrrec o això que xerra massa i m'alegra que m'hagi dit que això anirà endavant i que està fet, i que l'hospital de Formentera anirà endavant també, que el pacte tampoc no ha estat capaç de fer-

lo ni d'iniciar-lo, l'hospital de Formentera, estam d'acord, però és que la legislatura 95-99 ni era previsible a l'horitzó que hi hagués mai un hospital a Formentera, i el 99 i el 2000 encara l'Insalud deia que no feia falta. Per tant s'ha avançat un mica; el que és cert és que la primera pedra no s'ha posat i esperam que es posi aviat.

I, bé, que allò d'Eivissa es tiri endavant en aquest solar. Miri, sí, jo també he escoltat comentaris del fet que passa un torrent per allí; em sorprèn moltíssim perquè allò són terrenys guanyats a la mar, i evidentment per allí hi havia torrents però estaven tots canalitzats. Però és que abans el volien posar directament damunt una zona humida; jo crec que hi hem guanyat i, bé, que es faci en aquest solar que és urbà i que té tots els serveis.

La qüestió de les llistes d'espera. Jo crec que no havia dit -i si ho havia dit ho retir totalment i absolutament, no era la meva intenció- que les hagi generat vostè, les llistes d'espera. Estic absolutament convençut que no les ha generades vostè, i tal vegada podria ser que en els pocs mesos que fa que és aquí hagin millorat, o hagin empitjorat, o ni sí ni no, tot al contrari. El que jo no em crec és que les hagi generat el pacte; que la gestió no haurà estat prou bona, que en alguns llocs s'han aconseguit millores i en altres no, però no, no s'ha aconseguit. I, miri, xifres oficials; sap quantes coses diferents es poden fer dir als mateixos números!, d'interpretacions que es poden treure dels mateixos números o donant-ne només una part. Sap allò que diuen de les mitges veritats, mentides i estadístiques? Per tant jo li agrairia molt que en el futur vagi donant, que vegem l'evolució però...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. S'ha acabat el seu temps. Té la paraula la portaveu del Partit Socialista, la Sra. Aina Salom.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. Bé, primer de tot enhorabona, perquè el pacte per la sanitat, pàgina 91, estava en el programa del PSIB-PSOE i estam tots encantats que vostè se l'hagi fet seu, i que puguem acabar a bon port. Això no vol dir que no hi hagi un debat polític, com ha dit el Sr. Ramon.

Anem per parts. Primer de tot li he de dir que el pressupost que es va rebre la cinquena legislatura va ser del 98%. Vostè, no sé si ho sap, però si no demani-ho, rebrà el 2% el gener del 2004. Això són doblers que mancaven a les transferències de sanitat perquè el 2% de la quantitat total és una quantitat molt important, i que la veritat vostè gaudirà a partir de dia 1 de gener. Això és la veritat, Sra. Consellera.

I després, bé, em deixa molt sobtada que la Sra. Pastor digui que no li havíem demanat mai allò de la zona estratègica. Aquesta senyora i el darrer govern li havíem demanat per escrit una vintena de vegades, i cada vegada que tenia ocasió en el *Consejo Interterritorial* i a reunions particulars, el règim especial de les Illes Balears. Jo no sé què serà això de la zona estratègica sanitària, si la tindrà o no la tindrà. Jo el que sí sé

és que les lleis que va fer el PP amb el Sr. Matas quan era president d'aquesta comunitat autònoma i el PP a Madrid, l'any 98, teníem un règim especial per a les Illes Balears com té Canàries, que és el règim especial canari, i això jo ho vaig explicar a la Sra. Ministra, i em va dir que del règim especial de les Illes Balears no en sabia res, i així està a les hemeroteques perquè jo ho vaig contar. I ella em va dir: "Ja li contestaré", però bé, va passar l'any i no em va contestar mai; dic mentides, 24 o 48 hores abans de les eleccions em va dir que constituíssim la comissió del règim especial de les Illes Balears, i la comissió estava constituïda durant la ministra Celia Villalobos, que jo me'n vaig dur en aquells moments, perquè era portaveu de sanitat, el Sr. Fiol.

Aleshores vostè diu que desconeix els números, els desviaments i els dèficits. Jo crec que li convé fer un esforç econòmic i començar a aprendre el que és una desviació pressupostària, el que és un pressupost i com acaba, perquè pressupost rere pressupost jo sempre he dit, perquè jo tenia tots els pressupostos anteriors, com els té vostè, que allò important -demani-ho al conseller d'Hisenda- no és com es presenta un pressupost, allò important és com s'acaba, perquè quan s'acaba hi ha romanents, hi ha puntes de tresoreria, i tot això es va repartint. No sé vostès com ho faran, potser ens faran deu carreteres; no ho sé, vostès sabran com acabarem, però aquest romanent, aquestes puntes fan que totes les conselleries, totes, no només la seva, Sra. Consellera, acabin amb un pressupost molt més gran que el que s'ha pressupostat en el mes de setembre o en el mes d'octubre que vostè deu estar elaborant, i això no és cap desfalc, ni ningú no ha posat cap mà al calaix, ni ningú no ha fet absolutament res d'illlegal. És el normal dins l'administració pública i convé que es posi al dia. Jo li don aquest consell també totalment positiu. Posi's al dia i veurà el que passa.

Em sobta que, ja que ha fet tants de números i ha fet tantes auditories, que els auditors no li hagin dit que quan vàrem tenir l'hospital de Son Llàtzer vàrem tenir un edifici del qual no estava liquidada l'obra. Que no estava liquidada l'obra vol dir que es va haver de pagar i vostè continuarà pagant, sí, Sra. Consellera, 1.500 milions de pessetes perquè si no no s'adjudicava l'obra, i vostè haurà de continuar pagant; jo vaig començar a pagar, vàrem anar fent terminis, i vostè haurà de continuar pagant tot això. Per això m'és igual si els doblers vénen pel règim especial o per aquesta zona estratègica sanitària, la qüestió és que vostè hauria de reivindicar a la ministra Pastor aquesta sèrie de coses, o sigui, que els 1.500 milions, que les façanes de Son Dureta, que també, miri, vénen del temps del Sr. Romay Beccarà. El pressupost de 500 milions els senyors auditors l'hi haurien d'explicar. Això també ho hem hagut de pagar a partir de les transferències perquè l'anterior Insalud no havia pagat ni una pesseta.

Per continuar, per exemple, amb coses no pagades dins els calaixos, que jo també en vaig trobar quantitat i no les vaig trobar del pacte del progrés, les vaig trobar de Madrid, les vaig trobar de vostès, del govern del PP, hi ha, i vostè si va al *Consejo Interterritorial* també ho reclama als seus, la factura de desembre del 2001 de farmàcia, que com que s'havia de pagar el dia 10 de gener perquè és com es paguen, no volen fer

front a aquest pagament. O sigui que seria interessant que tots aquests milers i milers de doblers que a vostè li falten i que a mi, òbviament també em faltaven i faltaven a tota la comunitat autònoma, els reclami, via REB, jo li aconsellaria que la Sra. Ministra i vostè es prenguessin, no sé a mi no m'ha contestat si s'ho ha estudiat ja, el canari sé que s'ho coneixia, el nostre no se'l coneixia. I si...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Ara ja acab.

EL SR. PRESIDENT:

El seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Bé, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. En torn de rèplica té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Molt breument perquè les qüestions que s'han plantejat no són noves.

Sr. Ramon, simplement dir-li que la meua opinió és que hi ha hagut una mala gestió i precisament per això hi ha aquest dèficit pressupostari. És veritat que normalment hi ha desviacions, però 140 milions d'euros no són una desviació massa comuna. I l'homologació, la veritat és que li agraeix la pregunta perquè l'homologació ni molt manco vol dir que jo no l'he fes, necessàriament s'havia de fer una homologació del personal que venia transferit, els estatutaris respecte el personal funcionari que hi havia en aquesta comunitat. El problema, com li deia en el començament, és que aquesta homologació es va fer molt elevada en un curt termini de temps, un any i mig i li record que justament el darrer termini era el mes de juny, curiosament el mes després de les eleccions, un poquet per ficar la por de si venia el Partit Popular no ho mantendria i que també curiosament va deixar fora el personal de les fundacions. Vostè ara se'n vagi a Son Llàtzer i els demani si han estat homologats, el personal de Son Llàtzer cobra menys que aquestes persones homologades. El problema és que es va fer molt alta, en un any i mig i sense tenir en compte tots els professionals sanitaris de la comunitat.

Per tant, jo crec que és simplement mala gestió. Jo el que faré en aquests moments serà mirar cap endavant, evidentment, he d'assumir aquest acord perquè és un acord heretat i l'assumiré, ni molt manco em faré enrera. Però ara jo tenc el problema que aquest acord és costós, molt costós i damunt ha

deixat fora una part del personal que també té dret a homologar-se perquè si fan el mateix horari i tenen la mateixa dedicació és normal que cobrin el mateixos doblers. I vostè em demana..., si m'ha preocupat una cosa quan deia que era lògic que s'hagué fet així perquè hi havia una amenaça de vaga. Jo li he de dir que l'Administració allò que ha de fer és mantenir el *tipo* quan hi ha una amenaça de vaga, s'ha de parlar amb el sector, amb els agents socials que amenacen de vaga i arribar a acords, però en cap cas cedir no al 100% o el 200% de les seves peticions perquè va més enllà fins i tot, d'allò que demanaven.

Respecte la diputada representant del Grup Socialista, de veritat que estic contenta que aquest punt del pacte per a la sanitat anés al programa electoral del PSOE, això vol dir que podrà ser possible, vol dir que el seu partit està disposat a dur endavant aquest pacte per a la sanitat i de fet em consta que hi ha moltes persones dins el Partit Socialista que estan fent molta feina per tal de dur-lo endavant. Estic contenta que després d'un any i mig també vostès se'n donessin compte que era bo estendre una mà a tota l'oposició per tal de poder anar tots junts.

I després el 2% i acab tot d'una Sr. President, perquè una companya meua està pendent de comparèixer, el 2% del sistema de finançament el conec perfectament, el vaig estudiar molt bé i és veritat que la comunitat rep el 98% i el 2% queda pendent de liquidació, però aquest 2% és un ingrés Sr. Salom, un ingrés i jo d'allò que li estic parlant és de despesa. Per tant, jo no sé de números, però una mica sí perquè si he de dur endavant una conselleria amb un pressupost tan elevat, evidentment he de conèixer algun número. El 2% és un ingrés i allò que li estic dient és que vostè ha gastat més d'allò que hi havia pressupostat, no he parlat en cap moment d'ingressos. Per tant, no hem de confondre les coses.

Simplement, bé Son Llàtzer. Son Llàtzer i la liquidació evidentment hi ha una factura de liquidació de Son Llàtzer que s'havia de demanar al ministeri, es va demanar al ministeri i ho estam demanant al ministeri, el problema és que després de les eleccions ens varen trobar que aquesta factura s'havia pagat. És a dir, s'havien negat a pagar aquesta factura fins que es varen celebrar les eleccions, va guanyar el Partit Popular i en aquells moments no els va emportar pagar aquests doblers que efectivament no els havia de pagar el Govern, els havia de pagar el ministeri. Nosaltres intentarem recuperar aquests doblers, però aquest és un exemple més que tal vegada les decisions heretades ens comprometen i no podem fer res més.

Farmàcia, dir-li que l'acord de traspàs incloure que el mes de desembre de l'any 2001 la farmàcia la pagava la comunitat transferida, no només a les Illes Balears, sinó a totes les comunitats. La veritat és que ara ric perquè podria fer un acudit fàcil relatiu a aquest tema, però crec que és millor no fer-lo, perquè com li dic la meua disposició sempre serà constructiva, sempre serà de mirar cap endavant i com ha pogut comprovar la meua actitud ha estat aquesta, és a dir, no faré memòria, no aniré cap enrera cercant les coses que tal vegada es podrien criticar, com per altra banda sempre es poden criticar de governs anteriors. Però si vostè ho ha notat no ho he fet i no ho he fet perquè som una ferma convençuda que fa falta aquest

pacte per la sanitat i per trobar aquest pacte és necessari tenir un tarannà, com deia al començament, obert, dialogant i sobretot positiu.

Per tant, moltíssimes gràcies, sé que s'ha fet una mica més llarga aquesta compareixença, la sanitat jo crec que és ampla i ho justifica. De totes maneres, repetesc, moltíssimes gràcies per la seva paciència.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Consellera. Una vegada esgotat l'ordre del dia d'avui només queda agrair la presència de la Sra. Consellera i dels seus acompanyats.

I no havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS